ANUL IX — Nr. 30

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcția: 3.31.13 | Secret. 3.31.10 | Redacția 3.31.14 | Sport 3.31.14 | Provincia 3.21.10
Administ. 3.31.09 | Publicitate și abonamente 3.31.09 | Depozitari 3.31.24 | Tipografia 4.84.48
Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Duminică 8 Decembrie 1940

ABONAMENTE:
IN ȚARĂ: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000
IN STRĂINATATE: In raport cu tariful poștal și valuta.

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 5
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

Redevenim Europeni

de PAVEL COSTIN DELEANU

In ochii celor ce nu participă generos la marele suflu al revoluției continentale, e fatal ca evenimentele ce se petrec în ordinea acțiunii de reintegrare totalitară și reconstrucție a Europei, să apară de neînțeles. Cu cât mai esențiale, cu atât mai de neînțeles.

Dela început și apodictic, cei refuzați de comunitatea Europei noui, au considerat acțiunile armate, încă în curs pe continent, doar drept o reeditare a fostului „războiu mondial", la sfârșitul cărora urma dela sine și reeditarea finalului: Anglia bate Germania și deci pe toți cei alăturați Germaniei. Ferească Dumnezeu să ne aflăm alături de Germani din'nainte bătuți. Deci luptă cu orice preț contra curentului care ne-ar împinge alături de AXA.

Odată mai mult, de ce ți-e frică nu scapi. Prevederile false nu se realizează, cum se realizează acțiunile artificiale. De data asta sunt tot atât de limpezi, însă complect inversate: vai de cine rămâne alături de Anglia, care pierzând pe rând toate bătăliile continentale, direct sau prin interpuși, a scăpat din mână întreaga Europă, ultimele aderențe britanice urmând a fi operate pe undeva prin Grecia, — oricare ar fi greutățile de moment, locale doar.

Iată însă că cu un pas numai în urma marșului armatelor imperiale, vine al doilea rând de evenimente — de ordin economic, acesta — pe care neînțelegătorii iarăși îl vor subestima. Vor considera *protocolul privitor la conlucrarea economico-financiaro-comercială germano-română* drept cine știe ce expedient de ravitaliere a Reichului pe timpul actualului războiu. Fundamental greșit!

Atare judecată vede în acțiunea germano-italiană doar un războiu, când în realitate războiul nu reprezintă decât instrumentul revoluției continentale, care ea recucerește Europa dintr'o poziție centrală, bucată cu bucată, realizând un monolit.

Subliniem că acțiunea revoluționară este structural continentală, ea realizându-se dintr'o poziție centrală și exclusiv pe linii interioare. De altminteri, aceasta este taina succesului ei integral. Și totodată explicația dezastrului celui de al doilea Reich, care după 1870 în loc să continue linia structurală continentală a schimbat nu numai calul ci și terenul, ieșind pe linie exterioară, prin acordarea interesului prim flotei mari asupra armatelor terestre.

In vreme ce revoluția totalitară care biruie sub ochii noștri și prin noi este radical continentală.

Așa văzută însă acțiunea de colaborare ce se va dezvolta într'un plan decenal, ea apare în adevărata ei însemnătate, care este EPOCALA.

Istoria actuală nu va mai începe cu anul 1829, când prin pacea dela Adrianopole, Imperiul sublimei porți în decadență, pierzându-și dreptul la capitulațiuni asupra noastră, ne preda toptan-bazar capitalismului occidental condus de Marea Britanie, ci cu anul 1940, când drept urmare a victoriei Legionare în Carpați, la gurile Dunării și Pontul stâng, întreagă unitatea bastion al sud-estului Europei se rearticulează continental.

Am înțeles! va răspunde în cor omul de ieri, cel de rea credință, cât și cel al prejudecății naive: după cum la 1829 am trecut din ghiarele decadentului imperiu turcesc în ale imperiului britanic, astăzi trecem dela cel din urmă, în decadență la rându-i, în puterea reînnoită a celui de al treilea Reich.

Așa ar fi dacă poporul românesc n'ar fi, european vorbind, omogen cu cel german, ambele fiind după firea lor, structural deci, continentale; și anume aproximativ de acelaș grad de continentalitate.

Așa stând însă realitățile între ele și în ele înșele, noi ieșim dintr'o situație abnormă și intrăm într'una firească.

Numai așa se explică camaraderia profundă dintre toate mișcările totalitare ale Nouei Europe.

Bine, vor zice oponenții, pe unde vor mai fi, dar și integrarea noastră în unitatea imperiului colonial britanic a fost întovărășită de o fervoare tinerească: 48-ismul!

48-ismul?

Dacă mai e nevoie o mai precizăm, o mai repetăm: Aceia n'a fost revoluție. A fost ea mișcare, nu-i vorbă, dar mișcare superficială, a elementelor pripășite, alogene, străine, agente ale imperialismului occidental.

Că ele se revendicau dela Franța, e adevărat, însă Franța la acea dată era deja în puterea imperiului lumii moderne, care ca și cel antic, roman, este o unitate de apă; cel roman maritim-mediteran, cel britanic cuprinzând integralitatea suprafețelor oceano-maritime.

In vreme ce Revoluția Legionară este în cadre ca și în masse strict și massiv etnică, fiind față de modernismul de import, o mișcare radicală, autohtonă. Trecem deci dela cosmopolitism la naționalism. Nu?

Această direcție s'a legat sau a luptat să se lege în toate manifestările ei direct de sfera central-continentală.

Dela Mihai Viteazul prin Horia, Tudor, Iancu, cari toți au mers la Viena sau Praga căutând acolo mai mult decât sprijinul și înțelegerea moștenirii romane, cum s'a tot spus, ci sforțându-se să se articuleze continental, așa cum ne cere firea...

Până și protagoniștii tinerei generații 40, care e altceva decât impurul 48, acelaș lucru l-au vrut.

Iată ceeace, pe un preț covârșitor reușim astăzi să cucerim.

Planul economic decenal începe realizarea practică, terestră, a acestei voințe.

Nu mai suntem „oamenii de peste mare" ai imperiului britanic, marele domeniu colonial, pământ și popor desintegrat trunchiului propriu, ci membru solidar al familiei europene, reintegrat prin lupta liberă a propriei noastre Mișcări și pe cale de a ne consolida economic în cadrul autarhiei europene.

După adeziune principială, spirituală, biruință politică și în sfârșit, fundamentală reconstrucție economică.

O cădere și-o înălțare

Vara anului 1939.

Victor Dragomirescu hărțuit de poliție fuge în munți.

Deacolo, de pe crestele Carpaților, lumea părea tare mică.

Ar fi putut să se ascundă la vre-un prieten, ar fi putut pleca în alt oraș, bani avea destui, dar a preferat munții.

Dar munții sunt capricioși, iar toamna anului unamie nouă sute trei zeci și nouă e tare aspră.

A părăsit munții ca să doarmă o noapte acasă, în patul lui, în odăița lui de lucru dela mansardă.

De mic Victor Dragomirescu a vrut să cucerească cerul.

Trădat de munți, trădat de odăița pe care agenții o supraveghеau cu străşnicie, el încearcă o ultimă cucerire.

S'a dat cerului pe aripele unui avion care să-l ducă dincolo de hotarele țării.

Dar și cerul e capricios cu cei pe cari-i iubește.

Trupul lui a fost prea greu, cerul n'a vrut să-l primească.

Poate că nu era timpul!

S'au frânt aripele avionului, iar Victor Dragomirescu cu trupul pironit într'un pat de spital privea printr'un ochi de geam norii furioși.

Ce n'ar fi dat să fie cu ei acolo. Acolo sus, departe.

Dar dorul lui de totdeauna de a se înfrăți cu văzduhul s'a împlinit în noaptea de 21 spre 22 Septembrie.

Victor Dragomirescu a cucerit abisul desghiocat de ori ce greutate trupească.

Și pentru această biruință de a rămâne veșnic în vecinătatea cerului, trebuie să mulțumim aceluia care la murit de tău în cuptorul crematoriului.

Gh. Donev

AXA

prezintă cititorilor săi în pagina III-a imagini inedite depe fronturile de luptă

De ce s'a prăbușit Franța

Poziția evreilor în Franța antebelică. Decretul din 1394. Ludovic al XVI-lea și problema evreească. Un edict al Impăratului Napoleon I. Cum au profitat evreii de pe urma revoluțiilor care au avut loc în Franța

de FISCHER von ALBACH

Refacerea drumurilor, în Franța ocupată de batalioanele muncii germane

Timp de aproape 400 de ani, dela anul 1776, jidanilor le-a fost interzis să trăiască înăuntrul granițelor regatului Franței. In anul 1394 ei au fost alungați din Franța printr'un decret regal, întrucât supremația financiară la care ajunseseră jidanii, devenise prea primejdioasă pentru regim. Inainte de a se produce această expulzare se luaseră o seamă de măsuri cu caracter antijidovesc, printre altele și fixarea dobânzii la 43 la sută anual. Inainte de aceasta cămătarii jidani luau procente cu mult mai mari.

Jidanii excluși s'au retras în sudul Franței, care nu s'a alipit la regatul Francez decât mai târziu. In marile orașe comerciale, mai cu seamă la Marsilia, Bordeaux și Montpelier, jidanii au jucat un mare rol. Un alt puternic grup jidovesc s'a stabilit în Alsacia.

Deabia sub Ludovic al XVI-lea li s'a permis jidanilor din nou să se stabilească în Franța, iar Adunarea națională a Revoluției le-a acordat toate drepturile cetățenești. Sub Napoleon I aceste drepturi au fost oarecum îngrădite după ce populația Alsaciană s'a plâns împotriva

Agentul infectării și distrugerii omenirii: jidovul.

cămătarilor jidani. Aceștia din urmă împrumutând bani țăranilor în anii de mari crize economice și luând procente extraordinar de mari pentru aceste împrumuturi, amenințau să intre în stăpânirea tuturor proprietăților rurale din Alsacia.

In 1806 în limbajul militar care îi era propriu, Napoleon declara următoarele: „Guvernul nu trebue să rămână indiferent la ceeace se petrece în Alsacia unde un popor decăzut și dispus să comită cele mai ticăloase fapte jefuiește fără rușine două departamente. Jidanii trebuiesc considerați ca o nație și nu ca o sectă: ei alcătuiesc un stat". Napoleon I a fixat dobânda anuală de 10 la sută și a luat o serie de măsuri radicale pentru despovărarea țăranilor de datoriile făcute la cămătarii jidani. Indată după căderea lui Napoleon a fost anulată toată legiferarea sa prin care jidănimea obținuse o administrație proprie sub controlul statului și prin aceasta fiind exclusă din comunitatea poporului francez.

Influența jidanilor a început să crească din nou în Franța în epoca următoare lui Napoleon atunci când Franța era lipsită de guverne energice. Din fiecare revoluție, care a prefațat instaurarea regimului republican în Franța, jidănimea a eșit din ce în ce mai puternică. Influența ei se exercita atât prin marile bănci Rothschild și Pereira cât și prin opoziția de stânga, din ce în ce mai mult sub influența jidanilor. După 1871 influența jidovească deveni și mai mare.

Franța subjugată

Ea a atins punctul culminant pe vremea guvernării Frontului popular sub Leon Blum. Din cei 90 de membri ai guvernului, adică miniștrii, secretari de stat, subsecretari de stat, secretari g-rali și direc. de cabinet, 40 erau jidani. In parlament, din 155 deputați socialiști mai mult de 60 erau jidani sau căsătoriți cu jidoafce; din 74 de deputați ai Partidului comunist 40 erau jidani. Numeroși jidani erau și în celelalte partide, în special la radical socialiști. Aproape toate băncile mari erau pe mâini jidovești, în întregime sau parțial. Deasemenea jidanii aveau controlul asupra majorității întreprinderilor industriale. Integul comerț cu Africa de Nord era în mâini jidovești. Marea Presă Parisiană, afară de câteva foi ale opoziției de dreapta era controlată de jidani sau chiar stăpânită cu desăvârșire de aceștia. Jidanii infectau deasemenea întreaga viață culturală a Parisului.

O POLITICA NENOROCITA

Toți acești jidani erau organizați, cea mai mare parte ca membri ai „Alianței Izraelite Universale", și în acelaș timp afiliați lojilor masonice și organizațiilor „Umanitariste", care desfășurau o politică anti-germană, anti-națională și projudaică. Aceleași nume de bancheri jidani și parlamentari jidani se găsesc și în listele de membri ale acestor organizațiuni, care jonglau cu lozincile revoluției franceze pentru a zăpăci și a instiga necontenit poporul francez.

Perfect conștienți, toți aceștia au întreprins o politică care tindea la înăsprirea relațiilor cu Germania. La acuzațiile ce i s'au adus că n'ar face o politică național-franceză, *Léon Blum* președinte de consiliu, a scris următoarele: „Ca francezi trăim foarte fericiți în Franța, dar datorită acestei siguranțe personale, trebuie oare să uităm că în alte țări există jidani a căror viață este mult mai puțin fericită decât a noastră? Putem oare să uităm că avem datoria să îmbunătățim situația jidanilor din alte țări?... Cine se găsește într'o situație mai bună nu trebue să-și piardă sentimentul de solidaritate care-l leagă de evreii mai puțini fericiți și mai puțin siguri!".

★

Declarația aceasta este cât se poate de semnificativă și arată nici mai mult nici mai puțin că cercurile guvernamentale franceze considerau că politica externă a Franței depinde de modul cum alte state înțeleg să rezolve problema jidovească. Și sub guvernul Daladier influența jidanilor era mare. Reprezentantul său principal era ministrul coloniilor Mandel, care astăzi se află printre acuzați.

Legiferarea problemei jidovești de către guvernul Pétain, care pune accentul pe ideia națională franceză, este o dovadă că și Franța a recunoscut cât de vinovați au fost jidanii de prăbușirea ei.

Fuehrerul a decorat cu „Crucea de Fier" pe încă doi ofițeri

BERLIN, 6 (Rador). — La propunerea mareșalului Goering, comandantul suprem al aviației, Fuehrerul a acordat Crucea de Fier în gradul de cavaler căpitanului Adolphe, comandor al unei escadrile de vânătoare, și căpitanului Krachi, conducătorul unei escadrile de vânătoare.

Fiecare din cei doi căpitani au doborît câte 15 avioane inamice

Două popoare și două revoluții

de CRIȘU AXENTE

Planul de 10 ani este una din uriașele direcții pe care se angajează Economia Național-Legionară. Il vom discuta de mai multe ori, întâi pentrucă el pune o mulțime de probleme esețiale de nouă economie europeană.

In al doilea rând pentrucă problema este vastă, are nenumărate aspecte și nebănuite consecințe ideologice și practice.

Mișcarea Legionară lichidează în România formula învechită a economiei liberaliste.

Plecăm dela direcții mari colective și constructive.

Suntem pe drumul bun pe singurul drum bun, acela de a ataca problemele economice și organizarea colectivă a economiei pe calea revoluționară a Națiunii întregi luată ca unică entitate economică mai înainte de a activa pe planurile mari politice. O economie dirijată și dinamică este condiția forței în acțiunea politică și militară.

Dela acest început au plecat toate revoluțiile naționale biruitoare azi în lume.

Deviza este aceasta.

Să creem organic forța economică, (adică o maximă producție și distribuție colectivă națională a bunurilor înlăuntrul hotarelor noastre) ca să putem strategic fi tari politic și militar, ca să ne putem servi nouă și aliaților noștri.

In sensul forței celei mai eficace a loviturii de ciocan și a continuității fără lipsuri și dezorganizare interioară a acestei lovituri.

Dar nu despre aceasta vrem să ne ocupăm deocamdată.

Ci să subliniem articolul 5 al protocolului Româno-German și să răspundem prin el cu dispreț acelei propagande Anglofile care urlă desperat prin toate părțile că revoluția Național-Socialistă vrea să ne aservească economicește pentru a ne robi politicește.

Spiritul articolului 5 din protocol este făcut să-i dea un biciuitor răspuns.

Astfel după ce Germania ne acordă credite lungi pentru planul decenal în condiții lesnicioase (adică credite nespoliatoare domnilor dela Londra) după ce ne pune la dispoziție technicieni și material, după ce ne dă tractoare și mașini agricole, ajutându-ne să creiem industriile specifice bogățiilor noastre naționale, după ce ne pun la dispoziție instalații și posibilități a unei politici de circulație a bunurilor (material de căi ferate și de drumuri). Revoluția Național-Socialistă și Marele Reich camarad ne dau spiritul articolului 5. Articolul 5 declară că în ceea ce privește nevoia unui capital german în România, Germania se oferă a ni-l pune la dispoziție numai după o prealabilă înțelegere cu guvernul Român și în măsura condițiunilor stabilite în această înțelegere.

Unde mai este deci lovitura de față a Germaniei? Căci aci vedem 2 părți, când putea fi brutal numai una.

Unde este brutalitatea Wilhelmiană în lumina căreia o anumită propagandă caută să ne prezinte Germania?

Pentru acest articol 5 mai mult chiar decât pentru celelalte suntem recunoscători Fuehrerului și poporului german.

Noi care am suferit exploatarea statelor capitaliste și a finanței internaționale evreești suntem recunoscători adânc poporului și Fuehrerului German că ne dau încă un temeiu a-i iubi și a-i face iubiți. Asigurăm pe Fuehrer și poporul german că legăturile noastre cu ei duse în acest spirit ne umplu sufletele de mândrie.

Acest spirit de înaltă ținută morală și de înaltă eleganță revoluționară câștigă sufletele popoarelor și spre deosebire de concepția dela Versailles, pun Germania într'o lumină de mare frumusețe morală așa cum a dorit-o Căpitanul pentru toate popoarele.

In acest fel Germania dă o lovitură mortală propagandei împotriva ei și în acest fel înțelege Germania să organizeze sectoarele europene alături de ea pe nezdruncinate baze morale și politice.

Noi Statul Legionar suntem soldații aceleiași revoluții și drumurile noastre politice se inspiră din aceleași idealuri. Noi nu suntem prieteni „adaptați". Noi suntem prieteni prin structură. Și-i iubim cu adevărat, fiindcă tuturora le putem arăta împlinirea noastră.

Spiritul articolului 5 este o garanție a forței noastre, în sensul declarațiilor făcute de d. ministru Sturdza la Berlin și în acelaș timp pentru Germania singurul, marele său drum și interes de a-și creia printre prietenii absolut siguri, singurele alianțe eficace.

6.XII.940.

Cum înțeleg englezii umanitarismul

de OLGA CABA

Opinia publică engleză devine foarte lacrimogenă când e vorba de a comenta anumite „atrocități", reale sau imaginare, întâmplate celor pe cari îi protegueşte din propriul său interes.

Există însă o mare lacună în sistemul de compasiune al acestor perfecți creștini, o lacună de care noi românii ne dăm foarte bine seama. Ascultând radio Londra și citind ziarele engleze, ne putem da seama, că aceste aparate de propagandă au avut manifestații cu totul diferite față de diverse evenimente din România, deși obiectivitatea și morala creștină, aceste două culmi de unde Britania privește lumea, ar obliga pe acești cavaleri perfecți să fie cel puțin imparțiali.

Deoarece însă ei ne critică pe noi în acest moment, să ne fie și nouă îngăduit să ne întrebăm: Ce a căutat capul lui Madhi în geamantanul Lordului Kitchener?

Cum se explică masacrul sistematic al Burilor, tocmai la începutul acestui secol, iluminat?

Și mai ales: Prin ce modalitate și absurdă indulgență de sine poate continua boicotarea și maltratarea poporului Irlandez de atâtea secole? Oare Evreii polonezi sunt o rasă mai bună ca Irlandezii?

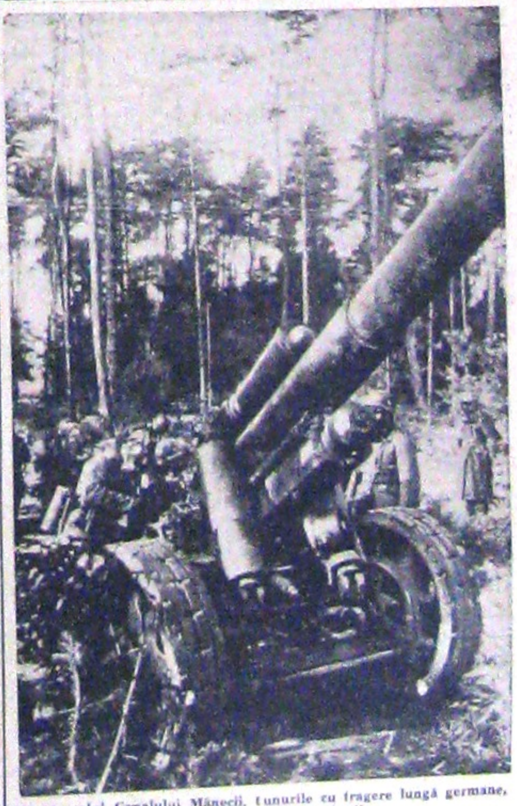
Iată întrebarea. Este absolut Hamletiană și rasa bună britã, din care s'a născut Shakespeare, ar putea desigur răspunde mai just acestei întrebări, decât conducătorii săi, care au adăugat descrierii țărilor plasticul epitet de „perfidul Albion".

Dar să rămânem la Irlandezi. Dacă batistele englezești s'au umplut de lacrimi la vestea unor decesuri de pe malul mării Negre, să plângem și noi puțin pentru Irlandezi.

In anul 1800, Anglia nu a fost în contra Anschluss-ului. L'a și practicat chiar. Pentrucă în acest an al Domnului a fost Irlanda anexată Imperiului Britanic, pentru a beneficia pe imigrații scoțieni din Nordul Irlandei (ulsteri), cari, oameni ambițioși, au ținut neapărat să reprezinte un teritoriu în Parlament. Reprezentând Irlanda, țara verde „Green Erie" a fost inclusă în imperiu.

Catolicii Irlandezi au obținut mai târziu dreptul la un loc în Parlament.

(Continuare în pag. 7-a)

De pe malul Canalului Mânecii, tunurile cu tragere lungă germane, bombardează zilnic Anglia.

CULTURA

Calendar legionar

— 7 Decembrie —

1933. VICTOR ANTONESCU, ministrul Justiției trimite circulara Nr. 42143/933 tuturor organelor în subordine, cu instrucțiuni precise și categorice în vederea reprimării mișcărilor naționaliste.

Masoneria trebuia să învingă. Banii de aur și ochii de flăcări ai Satanei le-a împleticit mintea, care crede că va sminti istoria din calea ei.

Gârda de fier — după ei — trebuia nimicită căci năzuește să refacă țara călcată în picioare, credința batjocorită de ticăloșii partidelor jidovite, instituțiile țării masonizate și cu totul înstrăinate de tradițiile și prăbușite în mocirlă pestilențială.

Au crezut mișeii că vor ucide sufletul Țării. S'au înșelat. Vorbele lui Ionel Moța vor trece veacurile: „Ne vom naște din propria noastră cenușă".

Putregaiul piere, stejarii se înalță la cer.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Descântec „de sclintit" din țara Oașului

Mă ducea'i pe cale, pe cărare
Când am fost la miez de cale
Pășii'ai pe-un poduț de-aramă.
Pe poduț când am pășit
Podeaua s'a clătit
Piciorul mi s'a sclintit!
Mă cântai, mă căitai,
Nime'n lume nu m'auzea,
Numai Dumnezeu cu Sân Petru
Din poarta cerului:
— Du-te Petre și descântă!
Be, eu Doamne, că nu știu
— Du-te și așa:
Să s'adune măduă cu măduă,
Carne cu carne,
Sânge cu sânge,
Vine cu vine
Piele cu piele;
Cum s'adună pământul
Când îl ari cu plugul,
Și-l grăpi cu grapa,
Și-l sapi cu sapa,
Și nu să nici cunoaște!

Satu-Mare-Trip 25.VII.1937
dela Nuța Lișca, cules de
Ilarion Cocișiu.

Bătrâna Nuța Lișca mă lămurește că descântecul are putere de vindecare numai când cine descântă, îl știe de când era mic, fată sau fecior. „Dacă-l înveți după ce te căsătorești, nu se vindecă așa iute" mâna sau piciorul sclintit (luxație = sclintitură).

Descântecul, această magică formulă prin care omul a căutat din timpuri îndepărtate, să alunge duhul rău dela casa lui, din trupul lui ori al dobitoacelor lui, a împrumutat cu timpul elemente creștine, în unele rămânând doar practica, străină de ritualul bisericesc. Credința nu mai e că vindecă baba satului, ci ea cheamă în ajutor duhuri necurate, ci însăși Dumnezeirea. Trimiterea lui Petru ca să adune „carne lângă carne... piele cu piele", ca să nu se cunoască, ne aminteșe de prinderea lui Isus în Ghetsemane când unul dintre cei ce erau cu Iisus întinzând mâna au tras sabia și lovind pe servitorul arhiereului i-a tăiat urechea". Iisus i-a zis: „Intoarce sabia ta la locul ei, căci toți cei ce iau sabia de sabie vor pieri", și lipind urechea servitorului la loc, nu se cunoaște că a fost tăiată.

Mocanii din țara Oașului, mulgând oile

Dar comparația din descântec:
„Cum s'adună pământul
„Când îl ari cu plugul", ne duce cu gândul la legarea peste veacuri a țăranului, de pământul sfânt pe care l-a arat și l-a întors, văzându-l an de an cum se prinde iarăși de nu se mai cunoaște, pământ în care și-a împrăștiat sudoarea, ca să culeagă spic aurit.

Il simți pe țăran (în această comparație) înfipt de 'ntotdeauna și pentru totdeauna în pământul lui strămoșesc, românesc, peste toate vremelnicele înstrăinări.

Prof. I. Cocișiu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Anuarul Arhivei de Folklor

Al cincilea volum din Anuarul Arhivei de Folklor, publicat de Academia Română, sub conducerea d-lui I. Muslea, cuprinde studii de o deosebită importanță pentru folklorul, etnografia, sociologia românească, etc.

Ion Muslea consacră lui Ovid Densușianu ca folklorist câteva pagini. După ce face o prezentare a operei ilustrului profesor, d. Muslea reînoește o veche afirmație, considerându-l „cel mai de seamă folklorist al nostru".

N. P. Smochină semnează „*Din literatura populară a Românilor de peste Nistru*". Din prezentarea pe care o face, aflăm că studiul literaturii populare a Românilor transnistrieni s'a făcut și sub regimul actual din Rusia, de P. Miler — care pe urma a trei broșuri, și-a atras condamnarea. Și după el, opera de culegere a producțiilor populare s'a continuat, dar de data aceasta se căutau cântece antireligioase pe placul partidului. Culegerile d-lui Smochină constau din Balade și cântece vechi, Doine, Strigături, Colinde, Literatura minții, Ghicitori, Povești și Snoave, Descântece, Varia. Ele au fost făcute în 1922, 1923, 1934, 1936 și 1938. Scopul studiului este de a arăta „unitatea sufletească" a Românilor Transnistrieni.

Traian Gherman publică „Tovărășiile de răciun ale feciorilor români din Ardeal". Asemenea studii sunt binevenite pentru cunoașterea sociologică și etnografică a țării. Numai că studiul se bazează pe material comunicat, că nu a cules direct. Cine a lucrat pe teren, și-a putut da seama că materialul produs este recirzubil, dacă probitatea omului de știință este pătrunsă și de adânca cunoaștere a neamului. Totuși faptul că spațial este foarte mult extinsă investigația, ridică valoarea lucrării. Cercetări ulterioare se vor putea face cu multă ușurință, cunoscându-se unde există fenomenul, și rostul lor va fi numai acela de a contura cadrul în care se petrece.

Emil Petrovici semnează „*Folklor dela Moții din Scărișoara*". Ancheta este făcută în 1935 și 1936. Autorul vorbește de ocupație, locuință, port. Trecând la prezentarea folklorului, îl găsește suficient de reprezentat — afară de baladă.

Ion Breazu publică versuri populare în manuscrise ardelene vechi.

Volumul se încheie cu „Bibliografia Folklorului românesc, pe anii 1936-37".

Legiunea și arta

de ANTON BALOTA

Intre cele mai vechi obiecțiuni ce s'au ridicat încă din faza luptei ideologice, în contra spiritului mișcărilor totalitare și apoi și în contra mișcării legionare, a fost obiecția sterilității culturale a mișcărilor de luptă, mai mult chiar și a celor de organizare disciplinară a societății.

După ideologii demo-liberali, numai regimul libertății individuale, fie el chiar desfrâu, poate servi ca mediu necesar desvoltării artei, și în nici un caz acela al luptei și constrângerei disciplinare în slujba unui ideal.

Ion Moță a respins de mult argumentele acestea, în frumoasele fraze pe care le citām aci: Ele fixează odată pentru totdeauna legătura indestructibilă dintre artă și legiune.

„Arta și lupta se exclud oare? Viața omenească să fie oare sortită a se manifesta pe felii, pe compartimente ermetice fără nici un contact între ele? Și mai ales atunci când o luptă nu se reduce la o mare și finală ciocnire de arme, ci are un câmp de acțiune mult mai vast; când ea e în rândul întâi o **luptă spirituală**, pentru creiarea unui nou suflet românesc, pentru a forma sufletele după un alt tipar decât cel de astăzi, învîind eroismul, avântul spre jertfă, dragostea de luptă pentru binele tuturor, — oare chiar și atunci îi rămâne interzisă artei participarea la această operă de creațiune a unei valori sufletești?...

In tot ce este creațiune sufletească, frământare și zbucium pentru o înălțare spirituală, arta are nu numai chemarea de a fi prezentă, ci datoria de a închega, de a ajuta această creațiune spirituală prin mijloacele ei de permanentizare a eforturilor și manifestărilor trecătoare ale sufletului". („Cranii de lemn" p. 203).

Și intrând acum în miezul problemei artei legionare trebue să observăm că dintre toate domeniile activității spirituale, viața artistică formează sectorul cel mai sensibil, lumea artelor fiind o forță extraordinară ce poate duce și la uriașe acțiuni, la cuceriri masive de mulțimi dar și la periculoase reacțiuni în alte sectoare de viață.

Arta este situată în viață la hotarul dintre spirit și materie, căci dacă valoarea artistică „se naște din spirit ea se realizează în schimb prin materie. **Arta se naște la hotarul dintre inspirație și tehnică**, căci dacă opera de artă întrupează o ideie, ea reprezintă o realizare materială, fizică. Creațiunile artistice înfățișează **coordonarea armonică a valorilor estetice cu impulsiunile vieții**, căci în vreme ce valorile frumosului tind către ideal și refacerea de realitate în vis, viața impune odată cu realitatea forme și tendințe.

Activitatea artistică oferă deci aspectul cel mai complex al vieții omenești mereu disputată între cer și pământ, între prezent și eternitate, între spirit și materie. Nu este deci nici o mirare că odată cu cele mai modeste și vechi creațiuni a apărut și problema sensului artistic.

In fața acestei probleme, discutată de milenii de către esteți și filosofi, legiunea — doctrină înnoitoare de viață, revoluționară, — nu poate să se mărginească la admiterea sau impunerea unei sau altei concepții de artă, după cum nu poate nici să favorizeze unele aspecte sau să condamne cutare sau cutare activitate tendențioasă. Și în acest domeniu legiunea își aplică hotărît spiritul său înnoitor, creațiunea sa de largă spiritualitate.

Viața eroică, adică legiunea, cere însă, în toate domeniile o atmosferă nouă și înainte de toate un om nou. Căci pentrucă să poți ajunge la o artă nouă, sănătoasă, la un spirit artistic, limpede și curat, la noi realizări, încadrate armonic spiritului etnic, trebuiesc întâi noi concepții de viață și oameni noi.

Nici odată nu se va putea naște o nouă artă sănătoasă din aceiaș societate bolnavă ce ajunsese odată fatal la o artă schiloadă și tendențioasă; niciodată nu se va putea înfiripa un spirit artistic curat, cu vieți și oameni ce s'au topit odată în vremuri de abjecție morală.

Iată ce trebuie să știe, ce trebuie să realizeze legiunea: **o nouă atmosferă și oameni noi.**

Trecînd aci peste problema omului nou, adică peste înfățișarea legiunei ca doctrină de viață eroică, căci ea consideră omul ca *o forță spirituală* și nu ca o realitate materială, va trebui să lămurim cel puțin unul din aspectele „noi atmosferice" ce stă la baza oricărui sector de viață legionară.

In veacul trecut și în primele decenii regimul liberalismului instaurase și la noi ca și în alte părți, pretextul libertății individuale ce situa valoarea și libertatea omului deasupra nevoilor și drepturilor societății, ca paravan al exploatării social-economice a țării, pământ și neam. Bine înțeles că acest fenomen politic și-a avut fatal consecințe și în sectorul vieții artistice.

Libertatea individuală a creat în domeniul artei nu numai izolarea artistului, ci și anarhia vieții artistice, ce a caracterizat decadența societății burgheze.

Ca și în domeniile vieții politice, libertatea vieții artistice câștigată în lupta cu vechile canoane ale veacului trecut, a devenit în secolul nostru sursă de anarhie și confuzie. Legiunea, ridicată viguros și tînără contra tot ce este forță de desagregare etnică, nu poate să nu vadă în aspectele vieții artistice române și alături de focarele răului, — liberalismul individual ce otrăvea creațiunea prin anarhie — și posibilitățile de îndreptare: organizarea nu a artei, cărei-a i se va păstra libertatea spirituală, ci a artiștilor, adică a oamenilor. Cu alte cuvinte în ceace privește individul artist: supunerea lui noii discipline sociale.

Făcând un pas mai departe putem încerca acum să descifrăm, în lumina acestor considerațiuni unul din aspectele fundamentale ale viitoarei atmosfere artistice pe care va trebui să o creem: funcțiunea publică a operei de artă.

Arta rătăcită un moment pe drumurile exploatărilor abstract-ideologice, păstrându-și și chiar crescându-și întreaga libertate de inspirație va trebui să reintre acum prin legiune în rosturile sale cele adevărate confirmate de întreaga evoluție a umanității. Căci cu singura excepție a vremurilor noastre, — când arta se deslipise de rosturile și nevoile societății, subordonându-se gustului și pretențiilor individualiste — veacurile au avut în manifestările artistice una din principalele forțe de susținere și manifestare ale societății. Aceste veacuri trecute, — care au cunoscut o libertate de creațiune și inspirațiune mult mai largă decât cea acordată azi în epoca anarhiei individualiste de tirania formelor sau formulelor de o „școală" sau alta, — considerau opera de artă ca un bun social.

Renașterea, — care a cunoscut cea mai largă libertate de inspirație, mergând până la introducerea sensualismului păgân sub forme creștine, — formează în această privință un tipic exemplu, căci toată arta ei, toate formele ei de manifestare nu s'au născut decât din și prin împrejurări sociale cari le-au condiționat și coordonat.

Și ca să înțelegem și mai bine legătura dintre aspectul social al vremurilor și transpunerea sa în operă de artă vom mai cita un exemplu contimporan și încă din seria fenomenelor totalitare, și anume din viața fascistă a Italiei.

Cel dintâi semn al reintegrării în istorie a noii vieți artistice italiene îl formează constatarea că principalul aspect al artelor de azi e reprezentat în Italia fascistă de înflorirea arhitecturei.

Viața fascistă dominată în zilele noastre de trebuința afirmării și împlinirii, de forță și monumental, nu se putea reflecta artistic decât prin singura artă ce izvorăște din condițiile sociale ale momentului: arhitectura.

Pe când în alte domenii artistice constatăm numai tendințe, dorinți și încercări, arhitectura a devenit sub regim fascist adevărata artă.

(Continuare în pag. IV)

Gravură — JUNI DIN REGIUNEA BRAȘOVULUI — de Alexandru Bassarab

Cronica literară

Eliberarea poesiei

Se apropie căderea în amurg a literaturii. Va fi peste un veac doar curioasă amintire toată această nesfârșită dantelărie psichologistă în care se îneacă scrisul frumos de vreo două sute de ani încoace. Meticuloșii cercetători vor spune: iată o lume care ajunsese să-și torcească nervii, o lume care începe să-și omoare perspectivele cele mari cari i-au fost lăsate omului arian de creatorul rasei sale.

Neamurile ariene se scutură azi de tot ceeace invaziile populațiilor rătăcitoare și fără Dumnezeu începuse dela o vreme să le încarce sufletul. Mileniul modern al cosmo-politismului, mileniul de cunoaștere a lumii rotunde și mărginite se apropie de sfârșit. Se redeschide ciclul mitologic de viață, ciclul în care duhul omenesc crează fără limite desbărat de grija unei lumi jumătate înecată în întuneric. Din extensivă viața redevine intensivă așa cum a fost ea în vremea care a precedat deschiderea ochiului omenesc asupra lumii.

Rasa ariană, cu revoluția pe care a deschis-o în lume, își recâștigă prin luptă necruțătoare și din preț în fața vremelniciei locul dintâi înaintea raselor.

Rasă eroică, păstrătoare a Cuvântului, dă astăzi lupta cea mare împotriva puterilor cari prin mijloace piezișe căutau s'o înfrângă pentru a șterge amintirea Cuvântului din lume.

Din Nordul cenușiu al Eddelor până în Sudul clar al formei plastice, această luptă desparte lumea în două:

„*Eu am lovit cu sabia!... Eram încă tânăr de tot, când am plutit la răsărit de Sud, unde am pregătit o pradă mare pentru câini și culturi aurii. Fierul a intrat în coifuri; valurile s'au umflat din toate părțile și corbul înnota în sânge.*

Eu am lovit cu sabia! Moartea pentru viteaz e sigură. Bătrânețea e apăsătoare pentru omul pașnic. Mișelul nu se folosește niciodată de curajul său; tinerii trebue să știe să mânuiască sabia, omul să nu dea îndărăt în fața omului; iată noblețea brațului" (Din „Cântecul lui Rogner Lodbrog").

Așa se deschide noul el al culturii: lovind cu sabia. Marei ofensive revoluționare ariene în care sudul și nordul luptă unite, se alătură azi lumea răsăritului nostru dominată de sâmburele cristalin al neamului thracic. Ivirea la lumină a sâmburelui acesta s'a făcut prin dislocarea unor sedimente aluvionare purtate de multele curgeri ale atâtor puhoaie ce s'au revărsat din mai toate părțile lumii pe pământul nostru. Tradiția ariană începe să fie înăbușită, ultimii cărbuni de pe altarul strămoșilor amenințau să se stângă dacă nu li-se dădea aer odată cu eliberarea acestui foc păstrat prin tradiția proprie popoarelor ariene, singure pentru cari strămoșii sunt duhuri apărătoare ale pământului și casei. Suntem iar liberi și viața noastră poate fi de acum în voe normală pe calea simțămintelor ce atâta vreme a trebuit să le ascundem.

Nu ne va mai fi rușine să ne gândim și să cântăm „vitejia" după ce critica rafinată sau prețioasă a unei literaturi limitate și meschine îl socotea un cuvânt compromis. Era compromis numai în măsura în care vitejia nu mai exista ca *normă de viață*, ci fusese epuizată prin încercări literare de a o actualiza într'un mediu neprielnic vieții vitejești.

Astăzi când vitejia și numai vitejia, nu a unor masse împinse ca la Mărășești dintr'o transee într'alta, ci a unor elite, a ridicat neamul românesc din prăbușire pe un plan de luptă mondială, putem căuta vitejia fără să ne temem de abuzul unui termen uzat. Dar după cum trăirea legionară a dat biruința rasei thrace, tot așa numai trăirea legionară poate reactualiza în cântec marile virtuți ale arianismului luptător.

Să se țină seamă de un lucru: marele războiu de întregire nu a dat un cântec al lui. Toată epica acelui războiu ca și a războiului din 1877 este doar o foarte amatoristă înșirare de rime. Totuși a fost de ajuns ca o echipă de legionari să se ducă în Spania și doi dintre ei să cadă acolo, pentruca epica să se nască imediat: în cultură epica lui Neculai Totu, luptător din echipă și în epica populară balada „Cruciuliță de Argint" care se cântă pe melodia baladei Iancului Jianu. Faptul nu e prea greu de explicat. Cele două războae, de neatârnare și de întregire, au reprezentat momente episodice din desvoltarea istorică a neamului românesc, susținute de linia lui antirevoluționară. Chiar dacă în cele două războae vitejia thracică a dat ici colo câte un semn, ele nu sunt biruințe ale acestei vitejii ci ale unei politici ale unei anumite politici. Abia când această politică a fost învinsă prin revoluție, vitejia se întoarce la semnificația ei de valoare absolută, creatoare.

Echipa din Spania, formație a spiritului revoluționar arian creat aici de Căpitan se ducea să afirme existența acestui spirit acolo unde și-l afirmau toate popoarele revoluționare. Astfel am eșit din condiția locală.

Eforturile unei anumite politici mondiale, de stânga, d'a înăbuși revoluția românească asasinându-i capul și locotenenții își are origina în același fapt care a dat naștere epicei legionare: moartea eroilor Moța și Marin în Spania. Abia atunci neamul românesc s'a arătat că putând fi primejdios politicei căreia i-se datorează războiul din Spania. *Cele două războae de independență și întregire nu făceau decât să angreneze mai fără ezire* România în politica de stânga a imperiilor anti-continentale. De aceea ele nu au avut pentru poporul românesc semnificația revoluției legionare care înseamnă și independență și întregire în același timp.

In acest chip revoluția legionară este generatoare de cultură și născătoare de poesie.

Neamul odată eliberat de povara modernismului are posibilitatea să-și trăiască și să adâncească miturile din cari își scoate instituțiile și cultura.

Literatura anti-istorică cu poesia ei bolnavă de parțialitate nu mai poate răspunde azi niciunei necesități, iar greșita ei așezare în cultură va fi urmată de totala uitare. Poesia epică își va relua locul impus de linia ei majoră, așezând în tradiție faptele caracteristice ale neamului.

Horia Stamatu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

461 teatre în activitate în Germania

După ultimele evaluări pentru sezonul 1939/40, există actualmente în Germania 322 teatre și 139 scene în aer liber, în total 461 scene în activitate. Dintre acestea 241 sunt teatre de stat, provinciale și municipale, 47 întreprinderi particulare și 44 teatre de vară. In total, teatrele germane dispun de 218.418 locuri, iar cele în aer liber de peste 236.800. Cât de răspândită este rețeaua de scene pe întinsul întregei țări, nu numai în orașele mari, reese din faptul că 82,6% din toate teatrele de vară se găsesc în comunele cu o populație de până la 10.000 locuitori, deci în orașele, deasemeni peste 50% din teatrele în aer liber. Locurile fără teatru propriu sunt vizitate, în afară de 77,2% din teatrele publice, și de 10,6% din cele private.

Aceluiaș scop servesc mai departe și 45 teatre provinciale și ambulante, 30 ansambluri străine, 13 teatre țărănești, 75 întreprinderi teatrale ambulante și 20 teatre în dialect. 75% din teatre joacă mai mult de 8 luni pe an, iar 40% sunt în activitate întreg anul. (R. D. V.).

Ceva despre patologia culturii românești

de dr. I. POPESCU-SIBIU

Influențele nefaste ale mentalității și ale structurii morale ce le-a creat, întreținut și organizat „elita" românească a ultimilor douăzeci de ani au reușit să submineze, să degradeze nu numai realitățile noastre materiale: economice, financiare și biologice, ci însăși substanța spiritualității noastre, concretizând-o într'o cultură decadentă. Fără 'ndoială, nu exagerăm susținând că viața românească de până mai ieri s'a caracterizat prin o permanentă și lentă, — ascunsă adeseori fățișă — subrezire și chiar ucidere în fașe a tuturor valorilor morale ce fac parte din structura spirituală a unui om în înalta accepțiune a noțiunii. Douăzeci de ani de școală a viciului, a tuturor crizelor economice și desechilibrului moral, a pervertirii instinctelor, atâția ani de respirație spirituală într'o atmosferă de insalubritate morală, au reușit să periciteze însăși temelia existenței noastre ca neam. Bilanțul s'a încheiat în văzul tuturor: o țară ciuntită în perfida demagogiei formule „nu dăm o brazdă de pământ" și-a necesar tizei reclam. a „Zidului sau brâului de beton" ce pretindeau a asigura hotarele, o înarmare fictivă, bugete devorate, o mentalitate sceptică, o falsă erarhie a valorilor ridicată pe umilința, pe demoralizarea și mizeria economică a celor mulți ce-și vedeau de munca lor cinstită și nepreocupată. Atâția ani de promovare a tuturor deficienților morali, dotați de altfel cu o inteligență și cultură „aleasă" — erau firesc să anemieze totalitatea valorilor ce constitue patrimoniul unui neam, având grava menire a consolidării drepturilor noastre la o viață independentă, a afirmării acestor drepturi în configurația altor neamuri, în fața istoriei și la înălțimea etică a strămoșilor noștri.

Un suflet desaxat, un interior spiritual viciat de-o ereditate bolnavă sau diformat de o ambianță culturală și morală nefastă, nu se poate bucura de forța creatoare capabilă a cristaliza o cultură sănătoasă, o operă de durată. Simultan cu parvenirea și erarhia pseudovalorilor în domeniul muncii, a economiei, s'a efectuat și o parvenire și consacrare a multor pretinse valori culturale, în arta critica și mai ales în literatura românească a ultimilor douăzeci de ani.

Comandamentele politice superioare, oculte ale ass[illegible] numitelor regimuri național-democrate, în care înlăntuia țara și neamul erau două realități de exploatat și nici de cum de apărat pe linia eternității istorice, impuneau o anumită cultură lansând și consacrând creatori a căror inspirație era prelungirea scopului urmărit de cultura politicianismului democrat.

Din punct de vedere științific desechilibrații, — dela nevroză până la alienație — sunt considerați ca atare nu atât din cauza deficiențelor inteligenței, cât prin viciul de conformație a structurii caracterului lor condiționat de o serie de turburări de sensibilitate și temperamentală. Prin aceste carențe ale caracterului se schimbă însăși comportamentul moral al individului — fie el om de rând sau creator de literatură. Atitudinea lui, limbajul, gândirea, acțiunile și creațiunile lui vor purta stigmatele personalității sale desechilibrate. Asemenea desaxați prin constituția lor sunt antisociali, pervertiți, vicioși morali, distinctivi, anarhizanți și aceasta cu atât mai mult cu cât vor fi mai inteligenți, talentați și creatori.

Inspirația lor avându-și sursa în germenii desechilibrului, operele lor sugestive vor reuși să reformeze mentalitatea și afectivitatea opiniei publice. Asemenea inspirați desaxați consacrați ca exponenți ai culturii unui neam trebuiesc să sfărâme întreaga forță spirituală a neamului lichidând însăși structura lui morală, principiul etic al vieții lui sociale în afara căreia nu-i posibilă nici o consolidare a spiritului de muncă de creație și de jertfă colectivă.

Și acest fapt s'a realizat în mod insidios de-alungul ultimilor 20 de ani ai vieții culturii românești. Desigur toată lumea își reamintește de valurile nesfârșite ale unei literaturi bolnave, triviale, vulgare, „de maidan" expresie a pretinselor „trăiri", „experiențe" și „aventuri" spirituale de care făceau caz tinerii scriitori moderniști. O galerie nesfârșită de literați cu o structură sufletească impregnată de părăsintele bizare ale perversității morale, inspirați, talentați și foarte sau extrem de inteligenți s'a instalat în Pantheon-ul culturii românești. Sensibilitatea lor n'a vibrat în frământările marilor trăiri, marilor experiențe vitale ale spiritului românesc. Criza lor — pretinsă spirituală, în realitate fiind mai mult glandulară sau financiară — și-o lichidau în paginile unor romane, nuvele sau schițe se destrămau în sufletul întregii generații tinere un ce năzuință spre un contact cu marile probleme de viață ale neamului. Inspirația creației desaxate se desprinde din preocupările unei imaginații erotizate și se transformă într'o afacere de desfacere a câtorva ediții de sute de mii de exemplare „citite" de un public cu „vederi largi", desăituat de prejudecăți și de constrângerile științifice ale virtuților perimate.

Astfel ne-am ales cu o cultură ce-a distrus familia, ce-a batjocorit Biserica, ce-a devalorizat tăria credinței, ce-a ucis dragostea de țară, ce-a ucis orice apropiere sufletească între oameni — înlocuind sentimentul, desmăților prin exploatarea și principiul etic prin exploatarea, sexualitate și principiul permanentul pe orice cale, fie ea și aceea a creației și-a talentului.

Literații de ieri se considerau iresponsabili sociali. Artistul — susțineau ei — nu poate fi încadrat în realitățile sociale, el plutește mai presus de aceste preocupări. In schimb, erau foarte legați de realitatea socială când era vorba să-și plaseze opera și să-și câștige un rost social și-o consacrare literară.

Se întrevede asemănarea concepției de viață a artistului de până mai ieri, cu aceea a politicianului, a cărui unealtă devenise de bună-voie. Odată cu prăbușirea politicii nefaste a celor douăzeci de ani, s'a prăbușit și-o cultură ecolită ei, și-odată cu dânsa și inspirații nefaști ai acestei culturi. Insănătoșirii morale a vieții politico-sociale trebue să i se adauge și strădania unei epurații culturale. Mișcarea legionară își are și ea trăirile ei. Insă trăiri ce n'au nimic de a face cu „mizile" și „originalele" experiențe ale talentaților culturii de ieri. Trăiri ale marii tragedii în care s'a zbătut sufletul neamului nostru. Trăirea eroică bărbătească în cea mai înălțătoare accepțiune a înțelegerii trăirile zguduitoare ce-și au ecoul dincolo de hotarele existenței individuale, trăiri prin a căror crize spirituale, inteligențele și creatorii culturii noastre de ieri, numai dacă ar fi fost doar amenințați să treacă, și-ar fi negat toată opera și s'ar fi lipsit de arta scrisului.

Cultura de până ieri, în mare parte expresia trăirilor minore, banale și morbide, a experiențelor spirituale de tavernă, saloane și bulevarde, limbajul literaturii de ieri al unor desechilibrați morali, al unor voiajori ai spiritualității noastre, limbajul de grajd al unor oameni culți lipsiți de orice crez, orice cult al oricăror valori de înaltă umanitate, literații și literatele de ieri, „genii" de duzină, răsărite prin cafenele, pe trotoare sau prin saloanele elitei de a cărei valoare morală — prea bine și dureros cunoscută — s'a convins bunul simț al tuturor celor ce-i mai au nealterat. Prăbușirea acestei culturi și vieți a celor ce ne-au lăsat moștenirea de azi, creiază spiritului creator legionar probleme mari de cultură, a cărui domeniu a devenit un nou și vast șantier. O luptă grea pentru făurirea cuvântului adevărat, curat și demn va fi o luptă ce va duce la cea mai prețioasă cucerire. Spiritul trăirii legionare atât de călit și încercat va promova fără 'ndoială — prin nesfârșitele lui forțe creatoare ce-au însămânțat toate valorile și realitățile sociale ale neamului — întreaga cultură decadentă ce-a dus la prăbușire.

Se deschid făgașele adevăratei creații, a unei culturi ce va da strălucirea țării și neamului pe linia eternității.

Fuehrerul insoţit de Mareşalul Goering, intreprinde dese inspecţii pe fronturile de luptă, interesându-se de modul în care decurg operaţiile şi de felul în care sunt organizate poziţiile. — Satisfacţia pe care uşor le-o puteţi citi pe faţă după o asemenea inspecţie, confirmă încă odată adevărul recunoscut astăzi de toată lumea, că maşina germană de război funcţionează admirabil.

AXA

România s'a integrat în rândul marilor puteri, aderând la Pactul tripartit. — D. g-ral Ion Antonescu, Conducătorul Statului român, este fotografiat împreună cu Fuehrerul Marei Germanii în momentul semnării acestui protocol istoric, la Berlin

Ultima sa victorie aeriană, Maiorul Wick — viteazul comandant al escadrilei Richthofen — căzut zilele acestea eroic la datorie, a împărtăşit-o camarazilor săi, arătând prin gesturi poziţia avionului inamic. — Il vedeţi în mijloc, vesel, dând explicaţii asupra luptei din care eşise învingător.

Cooperând perfect, forţele armatei italiene au început eri o puternică acţ une pe toate fronturile greceşti

Tinerele vlăstare ale Casei de Savoia iubesc mult viaţa în mijlocul naturii. Intr'un mare parc, „undeva in Italia", tinerii principi işi văd liniştit de joacă, aşa cum fac peste tot copiii de vârsta lor Principele Vittorio Emanuele şi micuţa principesă Maria Pia, pe care-i vedeţi în fotografia noastră, nu sunt însă nişte solitari. — In fiecare zi, ei cheamă copiii din imprejurimile parcurilor, jucându-se cu ei împreună, fapt pentru care se bucură de o mare popularitate în întreaga Italie.

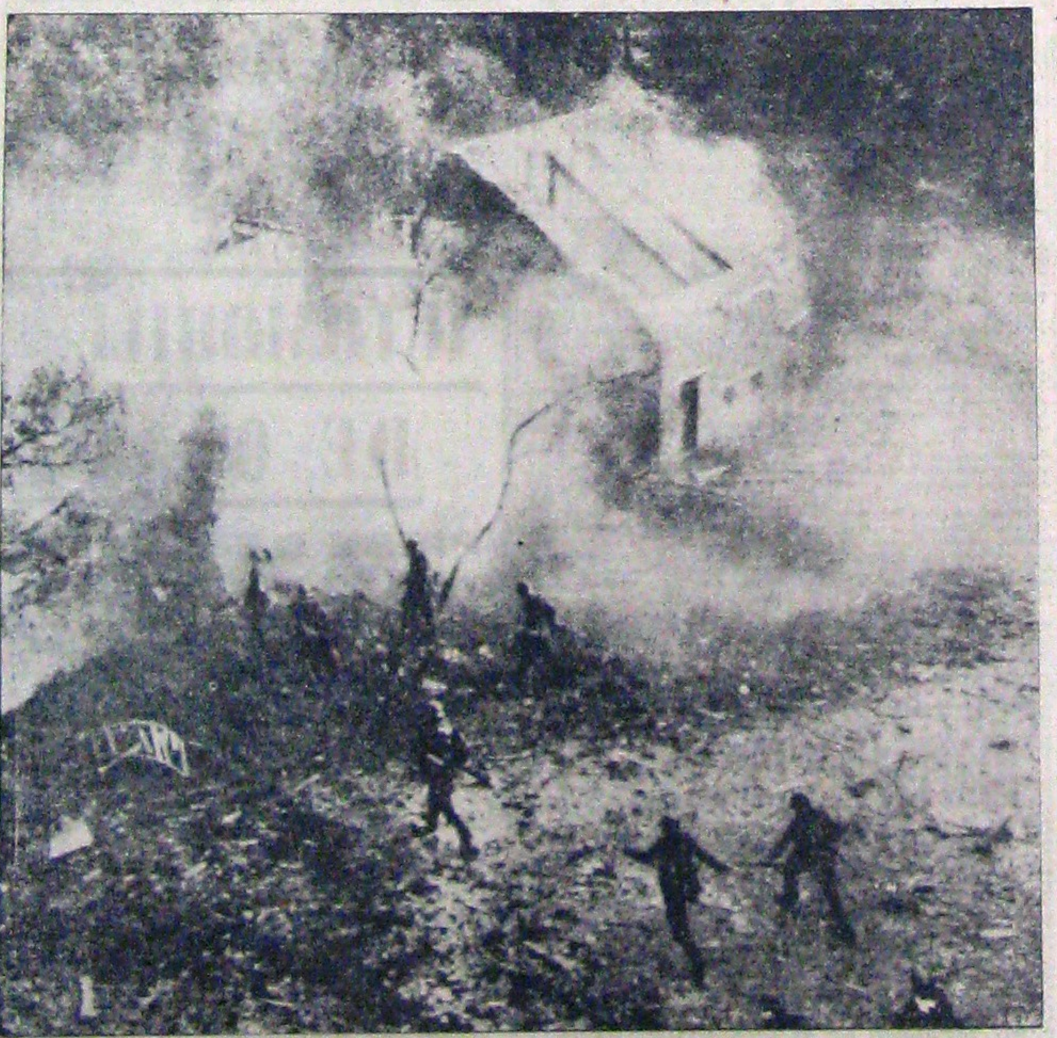
Executarea programului de educaţie fizică, este strict obligatorie în toate şcoalele din Germania. — Elevele — pe stadioane special amenajate — execută cu multă suflețǎ acest program care fortifică viitoarele generaţii ale Reichului.

PORTUL Southampton IN FLACARI

Un bombardier german, fotografiat în plină acţiune desasupra portului englez Southampton, ale cărui instalaţii şi docuri, au fost transformate în cenuşe.

Pomenirea profesorului Nae Ionescu

Rafalele mortierelor şi bombardamentul crâncen deslănţuit de aviaţia italiană, s'au abătut crâncen asupra poziţiilor greceşti. — Peste tot, obiectivele militare, sunt lovite în plin. — In această ploae de foc şi de moarte, trupele greceşti fug în dezordine, lăsând în urmă ruinile fumegânde.

Admiratorii şi toţi cei cari poartă în suflet neuitata mare şi sfândă figură a profesorului Nae Ionescu, s'au înclinat eri adânc în faţa mormântului dela Bellu, după parastasul oficiat pentru pomenirea lui. — In fotografia noastră, familia profesorului Nae Ionescu, eşind dela biserică după oficierea slujbei religioase.

Spectacolele Capitalei

STUDIO (Piaţa Amzei): „Capul de răţoi".
REGINA MARIA (Spl. Independenţei): „Papa se instrueşte".
LUPTA ŞI LUMINA (Str. Uranus): „Soacra şi nora".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz şi Frantz".
COMOEDIA (Pasajul Comedia): „Tâlharii".
SAVOY (Calea Victoriei): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): „Suflet candriu de papugiu".

CINEMATOGRAFE

ARO (Bd. Tache Ionescu): „Inima unei Regine" cu Zarah Leander şi Jurnal.
CAPITOL (Bd. Elisabeta): „Manon Lescaut".
ROXY (Str. Lipscani): „Pygmalion" cu Leslie Howard şi Wendy Hiller.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condo-

tierii" şi jurnal U.F.A.
A. R. P. A. (Bd. Elisabeta): „Misiunea secretă" şi jurnal.
SCALA (Bd Take Ionescu): „Umbra trecutului" cu Priscila Lane. Jurnale de actualitate.
PALAS BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Cei patru cavaleri" şi „Vulpea argintie".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Destry" cu Marlene Dietrich.
FORUM (Bd. Elisabeta): „Vreau să-mi înşel bărbatul" şi „Balalaica".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Dragostea mea te cheamă" şi „D-l şi d-na detectivi".
BIRUINŢA (Bd. Elisabeta): „Cocoşatul dela Notre Dame" şi „Ce ştii tu ce-i soacră-mea".
ELYSEE (Str. Doamnei): „Căpitanul Mollenard" şi Revista „Elysée Petrece".
FRANKLIN (Franklin): „Ultima noapte" şi „Oglinda vieţii".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Pantera neagră"; „Campania din Polonia" şi trupa Titi Mihăilescu.
DIANA (Griviţei): „Salvatorii Ves-

tului" şi „Gibraltar" şi artiştii.
BITOLIA (Bd. Elisabeta): „Vrăjitorul din Oz" şi „S'au cunoscut şi s'au iubit".
MARCONI (Griviţei): „Stânca de mărgean" şi „Nevestele şirete" şi trupa M. Nedelanu şi M. Bejan.
VOLTA-BUZEŞTI (Buzeşti): „La răscruce de vânturi" şi „Strigoii pilctisiţi" şi jurnal de războiu german şi italian.
LIA (Griviţei): „Sora de noapte" şi „Procesul Mariei Lafarge".

DICHIU (Str. Romană): „Plăcerea nebunilor" şi „Maria Walwska".
BARCELONA (Str. Măgurele): „Vin ploile" şi „Revista RAevistelor".
DACIA (Şos. Ştefan cel Mare): „Sacrificiul unei femei" şi „Invitaţia la dans".
ILEANA (Str. Avrig): „Casa de corecţie" şi „Secretul".
FLORIDA (Bd. Ferdinand): „Ingeri cu feţe murdare" şi „Allo Jannine".

MARNA (Griviţei): „Vorbeşte-mi de dragoste", „Cei patru cavaleri" şi trupa Titi Mihăilescu.
ALCAZAR (Rahovei): „Pygmalion"; jurnal şi trei completări.
AIDA (Rahovei): „Fetiţele au crescut" şi „Călăreţii destinului".
IZBANDA (Văcăreşti): „Dincolo de ziduri" şi „Femeia care primeşte palme"
Nordului"; „Bulu" şi ansamblul de reviste Georgescu-Iaşi.
CARMEN (Dudeşti): „Femei" şi „Sirley salvează America".

Mâine la „ARO"

Premiera unui film american
O nouă vedetă cu glas de aur: „Gloria Jean"

Fără îndoială Joe Pasternack, marele regisor american, are mână bună.

După ce a descoperit-o pe DEANA DURBIN, dăruind lumii filme pline de viaţă şi tinereţe, el a lansat acum pe GLORIA JEAN, o fetiţă de 12 ani care a cucerit publicul de pretutindeni cu primul ei film: „CLUBUL TINEREŢII" (The Underpup).

GLORIA JEAN are o voce de aur. Ea cântă cu o uşurinţă remarcabilă şi posedă un simţ artistic de mare clasă.

Este una din cele mai dotate vedete, un adevărat „copil minune", dacă termenul acesta n'ar fi fost prea des întrebuinţat.

GLORIA JEAN calcă glorios pe urmele Deannei Durbin.

Primul ei film CLUBUL TINEREŢII (The Underpup) cu care „ARO" îşi începe de mâine programul, este şi un debut fericit.

Un scenariu admirabil, o regie măiastră, un joc artistic, un film care te răpeşte pentru două ore din angrenajul cotidianului. Un film care te încântă şi te înduioşează, te înveseleşte şi îţi dă încredere în bunătate şi în mai bine.

Veniţi să vedeţi „CLUBUL TINEREŢII" şi veţi pleca încântaţi de vocea şi jocul nouei vedete: GLORIA JEAN.

Legiunea şi arta

(Continuare din pag. II-a)

termometrul sincer al forţei şi bogăţiei unei societăţi sigure şi prospere.

Va trebui acum să cercetăm, în foarte puţine cuvinte, problema raportului dintre artă şi legiune, problemă fundamentală pentru cei ce vor să vadă în legiune nu o formă de viaţă nouă, proaspătă, tânără şi viguroasă, ci un sistem politic.

Arta, religia şi statul, adică organizarea social-politică a maselor sunt rezultatele aspiraţiilor omului către nemurire.

Religia reprezintă încercarea omului de a se confunda cu divinitatea în viaţa viitoare. Sensul statului stă în victoria individului asupra devenirii, adică continuarea vieţii în istorie; arta reprezintă întrecerea omului cu natura: continuitatea câştigată prin eternitatea frumosului.

Intre artă şi legiune, dacă nu stă o legătură cauzală, aflăm una organică, întru cât s'au născut din aceleaşi aspiraţiuni, din aceleaşi nevoi, din aceleaşi dorinţi: continuitatea vieţii.

Credem că prin acéste cuvinte se lămureşte deplin sensul raportului dintre artă şi politică în spirit legionar, raport care nu înseamnă în nici un caz supunerea artei tendinţelor politice.

Legiunea nu va încerca să supună arta activităţii sale politice după cum nu va supune nici rosturile literaturii nevoilor sale de propagandă ci recunoscând libertatea spirituală a creaţiunii nu va face decât să disciplineze omul: ceiace înseamnă numai crearea unui nou suflet: Singura legătură între artă şi politică în regimul legionar va sta numai în subordonare întregii activităţi valorilor şi progresului etnic.

Legiunea respingând teoria care făcea în spiritualitatea liberă din artă o manifestare şi o preocupare de lux va reinstaura viaţa artistică în drepturile sale de criteriu primordial şi esenţial de viaţă.

Arta legionară, viziune limpede, senină şi viguroasă a vieţii, ca tot ce este legiune, va fi o artă solară omerică.

de Anton Balotă

Sportul românesc

Joe Louis într'o poză „pacifică" înainte de matchurile cu All Mc. Coy şi Red Burman

Mâine pe Splai

Rapid-Universitatea
Venus—Mica

...un program cuplat interesant, care poate aduce surprize, căci matchurile nu sunt de loc pentru bucureşteni o „simplă formalitate"

CELE DOUA MATCHURI ALE PROGRAMULUI CUPLAT DE MAINE AU ACEEAŞI CARACTERISTICA...
PAR A FI O SIMPLA FORMALITATE PENTRU BUCUREŞTENI ŞI SUNT IN REALITATE DOUA JOCURI FOARTE GRELE.
UNIVERSITATEA VINE PENTRU „PRIMA OARA" IN FAŢA PUBLICULUI BUCUREŞTEAN, IAR MICA PENTRU A TREIA OARA IN CURS DE TREI SAPTAMANI.
SUNT DOUA LUCRURI, CARI TREBUESC REŢINUTE PENTRUCA POT AVEA O INFLUENŢA HOTARATOARE IN DESEMNAREA REZULTATELOR

„U" va lupta pentru a „cuceri" Capitala ca orice echipă provincială, care joacă pentru prima dată la Bucureşti, iar Mica va juca mult mai agresiv căci i-a dispărut timiditatea.

Favoriţi ai întâlnirii sunt, desigur, cele două echipe bucureştene; dar victoria nu va fi uşoară în niciunul din cele două matchuri ale programului cuplat.

Este încă un lucru, care trebue reţinut.

„U" reprezintă un pericol real

Rezultatele obţinute până acum de echipa universitară nu-i dau nicio şansă în matchul cu Rapid.

Şi totuşi, „U" reprezintă un pericol real pentru Rapid.

Echipa din Sibiu este azi în formă şi are o condiţie fizică excepţională.

Rapid a arătat în matchul de Duminica trecută un început de oboseală, care poate accentua în jocul de lă, care poate să fie ceva trecător sau se poate accentua în jocul de mâine. Şi în cazul acesta nu se va putea vorbi de a victorie ferovlară ca de o certitudine matematică.

Avantajul terenului va suplini deficienţa atletică a Rapidului? Deloc. Dacă în matchul acesta există o echipă avantajată de teren aceea e Universitatea.

Mica va marca de data aceasta un goal?

In match vedetă al programului de mâine se întâlnesc Venus şi Mica.

Un match la fel de important pentru ambele echipe. O înfrângere ar însemna pentru Venus pierderea tremediabilă a locului secund iar pentru Mica, o complicare a situaţiei căci ar putea fi întrecută de Sportul Studenţesc şi U. D. R.

In celelalte matchuri susţinute la Bucureşti, echipa din Brad a arătat că are o linie de atac foarte puţin decisă.

Pentru matchul cu Venus, atacul a suferit modificări importante, menite să-i aducă această agresivitate până acum falimentară.

Dar vor fi ele deajuns de eficace pentruca Mica să poată marca goaluri şi la Bucureşti?

Da. Dacă apare ceva sigur în matchul acesta este faptul că Mica va marca un goal. Cel puţin.

IN PROVINCIE

In provincie se dispută mâine următoarele patru matchuri

ARAD:

Gloria — Ripensia.
(Match nul).

BRAILA:

Brăila — Gloria C. F. R.
(Favorit: Brăila).

PLOEŞTI:

F. C. Ploeşti — Sportul Studenţesc.
(Match nul).

REŞIŢA:

U. D. R. — Craiova
(Favorit: U. D. R.).

Din toate câte ceva

Crossul de propagandă dela Piteşti, desfăşurat Vineri la Piteşti, s'a soldat cu un frumos succes în ceeace priveşte scopul urmărit, a fost câştigat de viforistul Tălmaciu, cu timpul 8 min. 12 sec. 6. In ordine s'au clasat: Cristodorescu (Buc.) Adaus (Buc.), Stănescu (Buc.). Piteştenii au ocupat locurile dela 13 în jos.

★

Proba de cross de antrenament a clubului Venus a avut darul să placă. Primul a sosit Râşnoveanu (28 min. 24 sec.), urmat de Badea Gh., Algiu, etc., etc.

★

Federaţia italiană de rugby a fixat în Maiu — probabil la Milano — matchul Italia-România.

★

După toate probabilităţile, la Ploeşti Sp. Studenţesc va juca în următoarea formaţie:

M. Constantinescu-Drăgan, Marinescu-Titi Dumitrescu, Beja, Grecu-Beran, Bărbulescu, Zăinescu, Mihăilescu, Ştefănescu.

★

Ziarele germane anunţă că federaţia slovacă de football va propune României un match în Aprilie 1941 la Bratislava, cu revanşa la Bucureşti în vara aceluiaş an.

★

In turneul din Jugoslavia (14-21 Decembrie la Zemun, Borawo şi Belgrad), echipa bucureşteană de box amator va avea următoarea înfăţişare:

Cat. uşoară: Gh. Cojocaru; **Cat. semi-mijlocie:** Gr. Jeiesnase şi L. Sângheorghe; **Cat. mijlocie:** Valentin Andrev; **cat. semi-grea:** Gh. Georgescu; **cat. grea:** R. Coracoş.

★

Mormocea, cunoscutul ciclist brăilean, se va stabili la Bucureşti.

★

Reuniunea de box amator de Vineri seară s'a soldat cu rezultatele: Petre Suciu şi Radu Alexandru au terminat la egalitate cu Ţugui C. şi Arpad I., iar Teodorescu, Gh. Florea, Moroianu, Gh. Bidrinschi şi Călcic au dispus la puncte de Ion Stamate, Mătariu, Gh. Marinescu, Drăgoiu şi Puiu Obăgilă. In match de antrenament, V. Şerbănescu a făcut exibiţie în compania lui Gh. Georgescu şi L. Sângheorghe.

● **Noul campion naţional de tir redus este Dan Bădulescu (Olimpia Armun) cu 392 lovituri din 400 posibile.**

● *La Ploeşti, echipa gazdă F. C. Ploeşti a dispus de Universitatea cu 2-0 (0-0). Matchul s'a jucat în cadrul Diviziei A.*

14-15 Decembrie turneu ungaro-jugoslav la Budapesta

BELGRAD, 7. — Cele două mari grupări de football din localitate Beogradsky şi S. K. Jugoslavia sunt în tratative pentru un turneu care să se desfăşoare la 14 şi 15 Decembrie la Budapesta.

Turneul urmează să fie organizat de Ferencvaros şi este foarte probabil că va fi invitată încă o echipă jugoslavă, probabil din Zagreb.

Fleischmann — un cunoscut motociclist german — într'o „turnantă" elegantă şi periculoasă

——xoxoxoxo★oxoxoxox——

Hockeyştii selecţionabili vor face săptămâna viitoare încă două antrenamente

Directoratul sporturilor de iarnă a pornit serios la lucru în vederea sezonului — mai ales internaţional — care se apropie.

Şi faptul că matchurile cu Slovacia care urmează să se dispute în Capitală peste două săptămâni, se apropie cu paşi repezi, a determinat pregătiri.

Este pentru prima dată când lotul selecţionabililor este pregătit după un program raţional, aşa cum a fost Vineri seară. D. ing. Al. Botez a condus un antrenament model, în cursul căruia jucătorii au lucrat cu o seriozitate exemplară.

Aceste antrenamente vor continua săptămâna viitoare. Jucătorii selecţionabili se vor pregăti Miercuri şi Sâmbătă timp de o oră jumătate.

Deciziile de „neprogramare" dictate la sfarşitul campionatului sunt valabile pentru începutul lui

O interesantă hotărâre a directoratului footballului

Directoratul footballului respectând etica sportivă, care impune numai valabilitatea victoriei realizate pe teren —, a stabilit un fericit principiu de conducere: acela ca niciun match câştigat pe teren să nu mai fie pierdut la masa verde, pentru suspendări dictate de neachitarea datoriilor.

Un match nu mai poate fi pierdut decât printr'o decizie anterioară de neprogramare.

Cum acum, la sfârşitul campionatului, deciziile de neprogramare pentru neachitarea unor eventuale datorii, sunt inoperante directoratul a luat o hotărîre de excepţională importanţă.

NEPROGRAMAREA PENTRU UNUL SAU DOUA MATCHURI, DICTATA ACUM ESTE VALABILA PENTRU INCEPUTUL CAMPIONATULUI DE PRIMAVARA.

AŞA DAR, DACA O GRUPARE ESTE „CONDAMNATA" LUNI SA PIARDA UN MATCH, NU VA JUCA IN PRIMA DUMINICA DIN RETUR.

——xoxoxoxo★oxoxoxox——

DUMINICĂ...

Cele mai mari pregătiri s'au făcut la Braşov pentruca să se asigure crossului juniorilor un succes desăvârşit.

Crossul se dispută mâine în organizarea grupării braşovene U. A. B. şi este dotat cu o foarte frumoasă cupă.

Nota de atracţie a acestui cross o constitue duelul, pasionantul duel dintre atleţii bucureşteni şi cei localnici.

MISCAREA LEGIONARA

Prin Legiune

Dacă, într'un sens larg, toate neamurile sunt în istorie, prin însăși prezența lor, nu toate fac istoria. Deaitfel situația este cam aceasta: unele fac istoria, iar altele o sufăr. Se stabilește un raport dela creditor la debitor, între primele și celelalte.

Și prin istorie, de data asta, nu trebue să înțelegem decât momentele epocale, unde lucrurile iau o nouă întorsătură. Sunt epocile răsturnătoare de valori, creind noi drumuri ce urmează a fi bătătorite dealungul secolelor. Trainicia acestor drumuri e în funcție de impulsul primit la răspântie și mai ales de natura noilor valori restaurate. In tot acest parcurs, istoria poartă pecetia geniului Neamului dătător de noi valori.

Ori cât ar fi de penibil, interpretată în acest sens istoria, noi n'am fost dătători de noui drumuri în istorie. E penibil dar nu și descurajant. Și asta în virtutea prezentului.

Vreți să aveți înțelegerea integrală a ceasului de față? Neamul nostru este restaurator de noi valori și ca atare creiator de istorie. O schimbare de perspectivă cum nu se poate alta mai mare: din debitori devenim creditori.

Cum? Datorită geniului nostru dac, care se rezumă la desăvârșitul primat al spiritului, al sufletului în viață. Și fapt foarte semnificativ, acesta este însuși creștinismul. Așa se explică că noi suntem singurul popor din lume care ne-am născut creștini. Noi, prin urmare, nici n'am putea concepe altfel lucrurile, decât prin primatul spiritului, căci așa le-am apucat.

Aci avem cheia misiunii noastre în istorie și înțelegerea momentului, totodată. Și e firesc, căci niciun alt neam nu este mai indicat ca noi. Mai indicat, nici vorbă. Mai mult, noi suntem predestinați la aceasta.

N'ați observat caracterul pur moral al revoluției noastre? Așa se explică și marele număr de jertfe ce stă la baza ei. E ieane de văzut caracterul unic al acestei revoluții.

Reabilitarea spiritualității în viață se face de către noi și de aci, dela noi, prin pilda noastră, se va revărsa asupra tuturor celorlalte neamuri.

Știm că sec. XX va purta pecetea geniului nostru, că istoria universală va parcurge o traectorie dealungul secolelor în virtutea impulsului dat de noi.

Frământările de azi, răsturnările de valori la cari asistăm se vor limpezi, omenirea își va regăsi echilibrul, dar de data asta un echilibru caracterizat prin primatul spiritului, și toate astea datorită nouă, neamului de țărani, neam dac.

Desigur, răsturnarea de valori la care asistăm se face și de alte neamuri, dar acestea sunt orientate mai mult spre planul social. Noi mergem mai la rădăcina lucrurilor: vrem schimbarea omului, renașterea lui, vrem omul nou. Voim deci să dăm un suport desăvârșit celorlalte valori sociale.

Iată de ce renașterea sec. XX se va datora în primul rând nouă, adică Legiunii.

Neamul românesc devine creiator de istorie prin Legiune și pentru prima dată. Și devine în chipul cel mai nobil posibil: prin reîntronarea spiritualității. E chiar ceeace lipsește mai mult omenirii. Așa, am putea spune, e singurul lucru ce îi lipsește. Și Legiunea i-o va da, căci în fața destinului, înțelegem să mergem la ținta supremă: salvarea omenirii prin primatul spiritului.

ION BOTAȘ

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

REVENDICARI FEMININE pentru azi

Mișcarea femeistă de-o mare importanță și de-o gravă actualitate și-a găsit temeiurile sale în revolta contra părerii susținută atât de mult timp, că femeea este total inferioară bărbatului.

Această părere atât de greșită a adus protestul și încercarea de a se demonstra oamenilor falsitatea acestei susțineri.

Intr'adevăr lucrurile trebuesc văzute clar. Intre bărbat și femee nu încape comparație. Diferența între ei nu este de grad, ci de natură și pentru acest lucru nu se poate vorbi de-o inferioritate sau superioritate a unuia față de altul.

Fiecare își are destinul său, după cum toate lucrurile lumii. Și frumusețea existențelor stă în împlinirea totală a destinului propriu. Există o armonie și o ordine universală. A te abate dela destin înseamnă a greși față de tine și față de tot printr'o poziție falsă.

Alta este viziunea feminină a lumii decât cea bărbătească, alta sensibilitatea și altele-i sunt puterile.

Dar dacă secolele trecute au greșit considerând femeea inferioară bărbatului, în vremurile actuale asistăm la întâmplări mult mai îngrijorătoare.

Femeea a uitat pentru ce luptă și în loc să ceară drepturile ființei sale, le-a cerut pe acelea ale bărbatului.

In afară de faptul că sub scutul cuvântului de „emancipare", femeile astăzi își ascund dezordinea ținutei, viciul și falsul, asistăm la o masculinizare a femeii.

Se înșeală femeea care îmbrăcând pantaloni și fumând cu insistență crede că și-a câștigat drepturile.

Mă întreb ce ar fi dacă într'o zi bărbații ar pretinde femeilor să le sărute mâna, pentru că în definitiv bărbatul este egal cu femeea în drepturi și datorii.

Revoluția legionară aduce și pe femee în adevărata sa stare, pe drumul propriului său destin.

Femeea nu numai că are dreptul să fie o ființă căreia cultura să-i fie accesibilă sub toate formele ci are chiar datoria de-a ști cât mai multe și mai ales cât mai bine, cu condiția să nu se abată dela autenticitatea ei.

In familie rolurile trebuesc să fie bine precizate.

Bărbatul este elementul dinamic, creator, adevăratul luptător, iar femeea prin faptul că este cel dintâi educator, va fi elementul de fundament al societății.

Dar soție și mamă bună nu poate fi decât dacă mintea și sufletul său sunt luminate și înobilate prin cultură.

Nivelul unei societăți se poate socoti după părerile care există despre femee, dar mai ales după gradul de educație la care aceasta a ajuns.

Ana Maria Toader

Fapta legionară

In ajuutorul celor umili și nevoiași

In fața cantinei legionare a grupului 4, copiii refugiați, după servirea cinei

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Congresul anual al Societăți ortodoxe a Femeilor Romàne

Astăzi dimineață la ora 9,45 s'a deschis congresul general anual al Societății ortodoxe a femeilor române, sub președinția d-nei Alexandrina Cantacuzino.

Congresul și-a început lucrările printr'un serviciu divin oficiat în capela institutului ortodox din str. Principatele Unite 63.

A urmat apoi cuvântarea de deschidere rostită de d-na președintă Alexandrina Cantacuzino care, după tradiționalul cuvânt de „Bun venit" a făcut o expunere asupra situației morale a societății ortodoxe a femeilor române.

Delegatele filialelor au făcut expuneri amănunțite asupra activității din cursul anului expirat.

La ora 1.30 d. m. întreaga asistență a luat parte la gustarea dată de institutul ortodox.

Desbaterile congresului vor continua astăzi după amiază și mâine Duminecă, luând sfârșit printr'o masă frățească.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Parastas legionar la cimitirul din Predeal

Vineri 6 Decembrie de Sf. Niculae, din inițiativa cetățuilor de legionare din București și Predeal, s'a oficiat la sfânta mânăstire Predeal, un parastas pentru toți legionarii căzuți, al căror nume de botez este Niculae.

Au luat parte familiile unora dintre martirii legionari înmormântați la Predeal, precum și numeroși comandanți legionari, în frunte cu d. com. al Bunei Vestiri, Ilie Gârneață. Din București au venit special legionarii din familiile Toader Noma și Iordache Nicoară din grupul 4 Răsleți, precum și legionarele din cuibul „Bădița", pentru a asista la această pioasă solemnitate, unde se pomenea și numele comandantului legionar Nicolae Iordache Nicoară, fost șef al acestei familii de cuiburi, născute din cuibul Toader Toma, înființat de el în toamna anului 1936.

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de cinci preoți. Onorurile au fost date de legionarii din familiile Toader Toma și Iordache Nicoară.

Necesitatea istorică a omului nou

In afară de istoria asta scrisă de oameni, pe care o învățăm în școală și pe care o cetim în cărți, este o altă istorie care se ridică deasupra minții noastre, deasupra cărților.

Perceperea evoluției ei firești scapă, însă, funcțiunilor de cunoaștere ale omului — imperfecte și necomplete.

In armonia perspectivelor acestei istorii universale și imanente, fiecare națiune își are dimensiunea ei, drumul ei. Se întâmplă de multe ori ca, printr'o greșită orientare politică, națiunile să-și piardă firul istoriei lor și să apuce calea altor destine, a unor false destine. Această derogare dela conduita istorică, explică stările de criză spirituală și materială cari au produs dezastre uriașe culturii și civilizației omenești.

Sunt momente, însă, când din sânul colectivităților naționale, se ridică *oameni* cu o supra sensibilă intuiție istorică, cari demască falsa istorie și recheamă nația pe adevărata linie a destinului ei. Acești oameni au *misiunea* să restabilească echilibrul istoriei.

Ieșirea aceasta din destin ne dă nouă, oamenilor de rând, iluzia vremelniciei istoriei. Noi confundăm istoria propriu zisă cu formele trecătoare pe care le îmbracă din epocă în epocă.

Pentru istoricul obișnuit, formele acestea temporare ale istoriei sunt realități oarecum necesare. Adevărul este însă altul. Oamenii creiază aceste forme, prin abdicarea *inconștientă* sau *de rea credință*, dela sensul istoriei imanente. Pentru aceea cred chiar că ei fac istoria. Oamenii numai împlinesc istoria. Dar nu orice om se bucură de această prerogativă. Ei sunt oamenii răscrucilor de veacuri cari întruchipează chintezența virtuților pure ale rasei lor și au misiunea să-și mântuiască neamul, readucându-l pe linia destinului său.

Reacțiunea lor față de mistificatorii istoriei este revoluționară. Ei creiază o lume nouă, o elită națională, căreia să-i încredințeze reabilitarea istorică a națiunii. Această elită trebue să realtoiască sensul istoriei pe trupul viitorului.

6 Septembrie 1940 înseamnă în istoria neamului românesc o răscruce. Arhanghelul, cu sabia lui de foc, ne-a arătat calea cea adevărată a destinului nostru. Biruința Legiunii a fost firească. Ea nu este rodul socotelilor unei minți omenești ci, împlinirea voiei lui Dumnezeu care ne-a dat putința răscumpărării vechilor păcate.

Legionarii — luptătorii neamului — din porunca divină revelată prin Căpitanul nostru, venim să punem ordine în desechilibrul stavilator deslănțuit de conducătorii de până acum ai Țării cari, prin netrebniciile și lipsa lor de răspundere, au aruncat neamul la periferia destinului său.

Dar legionarul, călit în viața aspră a omului *adevărat*, a omului *erou*, nu este o apariție biologică inedită. Nu asta a vrut Căpitanul. El a vrut să realizeze pe omul *întreg*, adăpat din toate izvoarele vieții. Pe omul setos de viață plină, de viață întreagă.

Legionarul disprețuește nobilismul intelectual și desaprobă brutalitatea. Deasupra intelectului sterp și a voinței oarbe stă efectul — *iubirea creștină* — prin ea ne apropiem de ceilalți oameni și tot prin ea ne ridicăm spre Dumnezeu. Legionarul simte în el veșnicia. Fapta lui este o părticică din armonia lumii. Viața lui este viața neamului. Destinul lui este destinul neamului.

Pompiliu Preca

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Comemorarea Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor la Suceava

Reînhumarea creștinească a sacrelor oseminte pământești ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor asasinați mișelește, a ocazionat o pioasă solemnitate creștinească și legionară. Săptămâna precedentă zilei de reînhumare, a fost o săptămână de reculegere și închinare martirilor mucenicizați pentru dreapta credință. Sâmbătă 30 Noembrie a. c. la catedrala mitropolitană „Sf. Ioan" s'a celebrat solemn, impresionanta ceremonie religioasă de comemorare. Au fost de față la pioasa ceremonie, reprezentanții vieții legionare, militare și ecleziastice în frunte cu I. P. S. S. Mitropolitul Tit, general de cavalerie Manafu și prof. Gavril Ionescu, prefectul județului, precum și o mare mulțime de creștini din localitate.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Tabăra legionară dela ministerul Agriculturii și Domeniilor

„Grupul Comercial" din C. M. L. a efectuat până acum pe acest șantier lucrări de de 2 milioane lei

Clădirea Ministerului Agriculturii și domeniilor a avut și ea de suferit de pe urma cutremurului.

Coșurile sobelor au distrus în cădere acoperișul și în unile locuri au dărâmat tavanul ultimului etaj.

O intervenție pentru repararea imobilului se impunea cu caracter de mare urgență.

„GRUPUL COMERCIAL" PE ȘANTIER!...

Această intervenție s'a produs prin inițiativa generoasă a „Grupului Comercial" din Centru Muncitoresc Legionar, care a transformat șantierul într'o tabără de proporțiile acelora patronate de Căpitan. Sute de legionari, funcționari și muncitori, ingineri și negustori ambulanți, așezați cot la cot își trec cărămizile din mână în mână, cară molozul cu târgi și căldări, învârtesc voioși macaralele și cântă mulțumiți că sunt în voia Căpitanului lor.

Economiile realizate până acum și cu intervenția harnicilor voluntari ai muncii, ating cifra de aproape două milioane lei. Soliditatea lucrului efectuat este certă, ca orice treabă legionară, iar înfrățirea claselor sociale prin muncă — marea revoluție și marea dorință a Căpitanului — își găsește și aici una din expresiile cele mai fericite și convingătoare.

Dela „Ajutorul Legionar" Iasi

IAȘI, 5. — La Iași, secția „Ajutorul Legionar" a depus o activitate din cele mai prodigioase.

Astfel, d. dr. Gr. Osipov Sinești, conducătorul instituției a întocmit o dare de seamă asupra întregei activități desfășurate dela înființare — 9 Octombrie 1940 — și până astăzi.

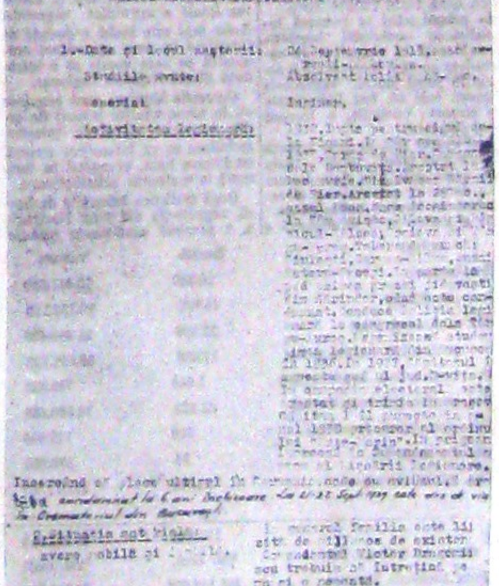
S'a încasat: din donații suma de 1.557.367 lei, dela cinematograf 462.460 lei, insigne și programe și dela o manifestație sportivă 6.321 lei, deci un total de 2.026.108 lei.

Din această sumă s'au făcut plăți în sumă de lei 1.509.402 lei, și anume: 200.131 lei ajutor acordat în bani; 1.012.944 lei în alimente pentru depozite, bocanci, rochițe, etc.; 165.543 lei cheltueli cu cinematograful; 42.029 lei cheltueli generale; 29.639 lei s'au cheltuit pentru diferite imprimate, registre și afișe; 7.150 lei pentru diferite reparații; 15.319 lei, timbre pentru biletele de cinema; 3.342 lei plata telefonului; 20.120 lei pentru mobilier; 2.850 lei veselă și lei 7.335 reprezintă chiria pentru localuri de cantină. La data de 30 Noembrie 1940 exista sold în cassă lei 316.706.

In vederea aprovizionării cu diferite articole de primă necesitate (fasole, cartofi, ceapă, etc.) serviciul economatului a activat intens în vederea întreținerii cantinelor în timpul iernei. In acest scop s'au acumulat cantități serioase de alimente în depozite. Tot acest serviciu s'a ocupat cu ancheta la domiciliu a nevoiașilor din oraș, în care scop s'a împărțit periferia în zece sectoare. Prin acest serviciu s'a putut stabili o statistică cât mai exactă a nevoiașilor, refugiaților și sinistraților, cari urmează a fi ajutați. Concomitent cu desfășurarea acestei anchete, „Ajutorul Legionar" mai are de ajutat 12.043 nevoiași. Deasemeni serviciul de plasare a colaborat intens pentru plasarea unui număr foarte mare de persoane fără ocupație, satisfăcând în acelaș timp și ofertele de serviciu adresate instituției.

Până în prezent s'au înființat 13 cantine, unde zilnic iau masa gratuit 800 persoane din cele mai sărace și o cantină pentru elevele de curs secundar refugiate și foarte sărace. Către sfârșitul lui Octombrie s'a organizat apoi o bătălie de ajutorare, când s'au împărțit efecte și alimente la un mare număr de copii săraci. In luna Noembrie s'au colectat 600.000 lei și obiecte în valoare de 750.000 lei.

Sfârșind această dare de seamă, din care vedem rodul unei munci neobosite, ne deschidem sufletele și lăsăm să pornească un gând bun pentru cei ce muncesc la alinarea suferințelor celor mulți și nevoiași.

FIȘA LEGIONARULUI COMANDANT VICTOR DRAGOMIRESCU, CAZUT LA DATORIE

Cooperativele legionare duc la o simțitoare eftinire a traiului

Valul de scumpete ce a cuprins Capitala dela un capăt la celălalt, e pe punctul de a dispare.

Cooperativele legionare, adevărate instituțiuni create pentru eftenirea traiului, se înmulțesc pe zi ce trece.

In cursul zilei de eri am avut ocaziunea de a asista la începuturile unei noui cooperative de consum, înființată de cuibul și familia legionară „Biruința" din grupul 4 Răsleți. Este vorba de cooperativa „Biruitorii" din Piața Amzei 5.

Subscripțiilor acoperite de camarazii acestei familii, li s'au adăogat și alte subscripții ale camarazilor, încât cooperativa „Biruitorii" a devenit o adevărată instituție menită a rezolva problema traiului populației de prin partea locului.

In cadrul unei deosebite festivități legionare, a avut loc eri la ora 12 jum. slujba sfeștaniei de inaugurare. Ajutorul Legionar a fost reprezentat prin d. Ion Diaconescu, participând, în afară de membrii cuibului și familiei „Biruința legionară" și numeroși camarazi din grupul 4 Răsleți.

Slujba religioasă a fost oficiată de părintele Dragomirescu, dela biserica Amzei, care a ținut și o frumoasă cuvântare pentru propășirea cooperativei.

Camaradul și comandant Ion Diaconescu, a arătat rostul pe care îl au cooperativele legionare în opera de stăvilire a speculei.

Camaradul Paul Popescu, ajutor comandant al grupului 4 Răsleți a dat prețioase detalii asupra modului cum a luat ființă cooperativa și cele ce și-a propus să înfăptuiască.

Pentru edificarea populației consumatoare asupra modului cum cooperativele legionare duc la eftenirea vieții, dăm câteva prețuri ale articolelor dela cooperativa „Biruința legionară", în comparație cu cele din prăvăliile din Piața Amzei: merele „Jonathan" la cooperativă 34 lei kg., în piață 90 lei; merele „Crețești", la cooperativă 48 lei, în piață 60 lei; smochinele, la cooperativă 150 lei, în piață 200 lei; heringii la cooperativă 14 lei bucata, în piață 18—20 lei bucata; lămâile, la cooperativă 6 lei bucata, în piață 8—9 lei; fasolea, la cooperativă 20 lei kg., în piață 26—28 lei; orezul prima cultură, la cooperativă 60 lei kg., în piață 86 lei; făina de Botoșani, trei zeruri, la cooperativă 32 lei, în piață 42 lei, etc.

Pentrucа în depozitul cooperativei să se găsească în permanență produsele necesare consumului zilnic, s'au luat din timp măsuri, făcându-se angajamente cu furnizorii.

După festivitatea inaugurării, cooperativa a început operațiunile de vânzare.

In câteva minute, localul a fost tixit de populație, vânzătorii nepurtând prididi să servească.

Tot în cursul zilei de eri, la ora 10 jum. dimineața, Grupul 4 Răsleți a inaugurat o cantină în str. Mieleș Domnului Nr. 5, cartierul Tei.

La această cantină vor lua masa, dimineața, la prânz și seara, 150 nevoiași de prin cartierul Tei.

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoți dela bisericile Sf-ta Treime și Doamnei.

Și aci, camaradul ajutor Ion Diaconescu, reprezentantul „Ajutorului Legionar", a vorbit despre această frumoasă operă a ajutorării celor căzuți în nenorocire.

S'au cântat cântece legionare, după care, cei 150 nevoiași au populat sala de mese, luându-și hrana.

Cantina din str. Șerban Vodă, a Monitorului Oficial, se va deschide Duminică 8 Decembrie, în cadrul unei impunătoare festivități. Va participa d. Mile Lefter, comandant al „Bunei Vestiri" și director al „Monitorului Oficial" dimpreună cu toți fruntașii „Mișcării Legionare".

Economie - Finanțe - Agricultură - Muncă

Ciudățenia liberalismului economic

[illegible]

aducând distrugerea sau pauperizarea meseriașilor și dispersarea lor în masa celor fără de lucru.

Prin născocirea războiului mecanic de țesut, deci în faza mașinismului primitiv, cererea de materii prime devenind maximă, solul Angliei nu mai poate acoperi această cerere și astfel, industrial britanică recurge la expansiune.

Expansionismul englez urmărea un dublu scop: Acapararea de materii prime din țările „înapoiate" și colonii, și deschiderea de debușeuri, în alte țări, pentru scurgerea produselor fabricate.

Aceste două scopuri au fost atinse din plin de către Anglia, prin războae coloniale, piraterie maritimă, brigandaj, masacre și duplicități diplomatice.

Ca urmare, pătura conducătoare a aristocrației industriale s'a îmbogățit enorm, în timp ce muncitorul englez se sbate și azi într'o neagră penurie.

Istoria rămâne mărturia acestor fapte. Pe rând, continente și țări întregi devin roabele plutocrației britanice.

Astăzi, în era mașinismului intensiv și a capitalului financiar, Anglia nu mai are nevoe de pășuni, materiile prime fiind aduse din colonii și dominioane. In locul pășunilor, pe vaste întinderi, actualii lorzi și-au clădit vile, parcuri englezești, terenuri de sport și turfuri.

Așa dar, din cele expuse mai sus, reese clar caracterul vădit anti-social

[illegible]

de liberă concurență și selecțiune darwiniană, pe iudeul Sami Goldenberg alături de olteanul Ion Nevoilă; primul, descendent al unui popor cu antice afinități mercantile, călit în spiritul economic al Thorei, plus ajutorul mutualo-masonic al comunității; iar secundul, sărac cu duhul, lipsit de solidaritatea sprijinului reciproc între Români, plus abandonarea lui, la voia întâmplării, de către un stat românesc, neintervenționist.

Fiindcă, după deviza liberalismului economic, — acea „laissez faire, laissez passer" și a „Declarației drepturilor omului", — statului român nu-i era îngăduit decât să asiste pasiv la această inegală luptă de liberă concurență; iar statul român, condus de politicieni „destoinici și profund cunoscători în problemele naționale" (extrase textual dintr'un răposat ziar iudeo-democrat), n'a intervenit și selecțiunea naturală s'a făcut.

Rezultatul? Poporul român a fost handicapat de „poporul ales" și întreaga viață economică a României a căzut în mâinile iudeilor.

Astăzi se știe: moartea liberalismului economic este intervenționismul energic de stat.

Procesul de românizare al economiei noastre este în toi și aceasta grație intervenției la timp a statului legionar.

Pentru răposatul liberalism economic, două cuvinte: „De profundis!"

Ion Moșteoru

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Valoarea tranzacțiilor prin bursă în luna Noembrie

Serviciul statistic al Bursei de valori din Capitală a întocmit situația statistică a mișcării valorilor în cursul lunei Noembrie a. c.

Din spicuirea acestor date se desprind două fapte caracteristice.

In primul rând se remarcă intensificarea activității bursiere, ceeace denotă că atmosfera de neîncredere pe care încercau să o semene în jurul bursei, elementele jidovești cari au fost îndepărtate din această instituție, a început să se risipească.

Deși sporul față de luna trecută nu este prea mare, totuși — date fiind prefacerile prin care trecem și în domeniul economic — el reprezintă un început îmbucurător.

In al doilea rând se observă o creștere simțitoare a încheerilor la valorile de stat, cari au trecut de la 94.034.582 lei, cât au fost în luna Octombrie, la 108.375.972 lei, depășind, în acelaș timp, și valoarea totală a acțiunilor negociate. Acest fapt este iarăși o dovadă de încredere în noua organizare economică pe care voește să o introducă Statul Național Legionar.

Cercurile bursiere sunt convinse că, în urma nouilor măsuri de ordin economic, circulația valorilor mobiliare se va intensifica treptat, cu fiecare lună, ajungând în timp scurt la o situație satisfăcătoare.

După statistica întocmită de bursă, negocierile din luna Noembrie a. c. prezintă următoarea situație:

Acțiuni	Bucăți	Valoare
Soc. bancare	16.348	10.611.620
Soc. petrolifere	44.707	20.333.112
Soc. miniere și foraj	22.006	21.940.420
Soc. pentru Ind. hârtiei și tip.	17.428	16.597.522
Soc. pentru Ind. construcțiilor	1.646	742.932
Soc. pentru Ind. metalurgică	21.622	10.660.486
Soc. pentru ind. forestieră	300	172.500
Soc. de asigurări	94	379.090
Soc. pentru transport	11.787	14.071.825
	135.932	95.717.516
Efecte cu dobândă fixă	**Val. nom.**	**Val. reală**
Imprumuturile Statului	225.148.695	89.910.800
Obligațiuni jud. și com.	751.800	421.914
Scrisuri și bonuri	34.776.600	18.037.250
	260.677.095	108.375.972

Acțiuni	59.717.516		
Efecte	108.375.972	Total general lei	204.095.488

Redresarea muncitorimii în Statul național-legionar

Aspectul muncii după marea reformă socială a românizării întreprinderilor

Unul dintre dezastruoasele aspecte ale problemei muncii la noi, a fost împiedecarea promovării elementului românesc.

Fundamentala operă ce se desăvârșește acum, prin aplicarea legii de românizare a personalului din toate întreprinderile, nu numai că determină această promovare, dar crează ceeace ne lipsea: o clasă de specialiști.

Dublura, impusă prin lege, nu este decât intervalul de timp necesar specializării fiecărui muncitor. Nu e o păsuire acordată de guvern, întreprinderilor ce vor trebui purificate. Din acest punct de vedere vom înțelege deci nevoia acordării răgazului pentru pregătirea tehnică a elementului autohton, care, în această măsură, va avea drept scop, execuția rapidă și reușita deplină a legii.

Ea va fi dependentă însă — într'o măsură și mai largă — de străduința celor cari astăzi sunt puși să înlocuiască vechile cadre.

Muncitorul român va fi plasat într'un loc mai bun și odată cu îmbunătățirea condițiilor sale de viață, dragostea lui de muncă va spori. Pe viitor, muncitorul nostru nu va mai fi împiedicat la calificare, va avea un salariu mai mare și se va bucura de ocrotirea legilor, modificate în acest sens.

Se va împlini, adică, idealul conturat de Căpitan:

„Muncitorul va păși cu pas de stăpân, nu de rob pe străzile pline de lumini și luxuri, pe unde astăzi nu îndrăsnește să-și ridice ochii în sus.

Pentru prima dată el va simți bucuria, mândria de a fi stăpân, de a fi stăpânul țării lui".

DESVOLTAREA VIEȚII MUNCITOREȘTI

Muncitorul român trăește o evoluție firească. Epocala așezare a țării, pe temelia biruinții legionare, care e o biruință a revoluției totalitare, produsă aproape în toată Europa, îndrituește pe muncitor și îi dă posibilitatea să se ridice până la cea mai înaltă treaptă.

Iar secretul biruinții în revoluția totalitară este realizarea ridicării standardului de viață muncitorească, încât ajunge la o egalizare între diferitele funcții de clasă socială.

Înfăptuirile pe ogorul muncii, înființarea atâtor cantine la fabrici, ateliere sau pe șantier, în cartiere periferice și în toate centrele industriale din țară, crearea de dispensare în scopul stimulării asistenței medicale, înființarea unui corp muncitoresc legionar, înzestrat cu secții de propagandă și de cultură, de răspândire a ideilor călăuzitoare pe drumul învierii românești, — toate acestea nu sunt decât normala desvoltare a vieții muncitorești, renăscută din spiritul de sacrificiu și adaptată la realitățile vremii. Muncitorimea nu se poate socoti astfel privilegiată în urmă unor stări de lucruri politice; ea este și va trebui să fie mereu prezentă și activă. Ea nu așteaptă capitalul și inițiativa particulară; ea are energia și inițiativa proprie.

NU CAPITAL, CI EROISM!

Principiile esențiale ale redresării muncitorești, în acest nou aspect al muncii, au o strânsă legătură cu stilul însuși de viață al muncitorului, — un stil aspru, de luptă, de frământare continuă, de viguroasă afirmare, de reîmprospătare a forțelor creatoare, nu de irosire a lor în așteptarea capitalului.

Mișcarea legionară a pornit lupta fără nici un ban; avea încredere în puterea ei și în infinitele resurse ale neamului.

Legea muncii legionare este munca! Muncitorul român a fost hrănit cu promisiuni — sub toate regimurile care s'au prăbușit și care era fatal să grăbească tragedii istorice.

Regimul național-legionar nu i-a promis nimic și i-a dat tot.

Căci niciodată muncitorimea noastră n'a avut mai mult ca acum.

Dovadă:

a) românizarea,
b) majorarea salariilor,
c) organizarea muncii,
d) controlul muncii,
e) modificarea legii de asigurări sociale,
f) sporirea fondului muncii,
g) construirea locuințelor muncitorești, un vast proect similar celui din Germania, — și câte alte realizări — într'un timp atât de scurt — pe ogorul muncii românești. Iar ceeace trebue să reținem în deosebi este faptul că redresarea totală a muncitorimii este asigurată prin însăși puterea de credință, de jertfă și de muncă a muncitorilor.

Radu Man

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Situația semănăturilor și arăturilor pană la 30 Noembrie

Publicăm mai jos tabloul cu arăturile și semănăturile făcute până 30 Noembrie 1940.

ARATURI Ha.	GRAU: Suprafața ce trebue însămânț. Ha.	GRAU: Suprafața însămânț. 30 XI 940	ORZ: Suprafața ce trebue însămânț. Ha.	ORZ: Suprafața ce trebue însămânț. Ha.	SECARA: Suprafața însămânț. Ha.	SECARA: Suprafața însămânț. Ha.
3.470.226	2.290.186	2.193.219	63.600	50.330	113.494	70.982

Rapița nu s'a putut semăna decât era prevăzut de vreme, timpul a fost foarte secetos la epoca când trebuia să fie însămânțate (finele lui August și începutul lui Septembrie). Altă cauză este și lipsa încheerii de contracte de cultura pentru rapiță.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Bursa de valori

Tendința zilei

Piața bursieră a fost azi lipsită de animație. Din cauza intercalării între două sărbători, ședința a fost frecventată de un număr prea mic dintre obișnuiții incintei bursei, astfel că și activitatea înregistrată a fost destul de redusă în toate sectoarele. In special în prima parte a ședinței, piața are un aspect de vădită nehotărîre, ceeace determină o ușoară tendință de scădere la valorile cu venit variabil.

Spre închidere, datorită accentuării interesului pentru valorile de stat, piața devine mai vioaie și cursurile sunt ceva mai susținute. Totuși, nivelul lor rămâne, în bună parte, inferior celui din ședința de Joi. Astra Română închee la 780; Creditul Minier variază între 390—400, iar Petrol-Block se menține la cursul precedent de 355.

In sectorul bancarelor se negociază B. N. R. la 5175 și Creditul Industrial la 510. In celelate sectoare închee Letea variabilă în jurul cursului de 920, I. D. P. la 1250—1230 și S. T. B. la 1125.

La valorile de stat se observă buna dispoziție a Împroprietăririi, în urcare dela 48 7/8 la 49 3/4, Consolidarea dela 29 5/8 la 30 și Urbanele București cu 5%, noui, dela 54 la 55.

INCHEERI OFICIALE

RENTE

Improprietărirea 49 1/2, 49 1/4, 49 5/8, 49 3/4; Stabilizarea 40 1/2, 41; Desvoltarea 40 3/8; Consolidarea 29 1/2, 29 3/4, 30; Inzestrare, titluri mici 56 1/2; Scrisuri Urbane București cu 5% noui 54 1/8, 54 1/2, 54 5/8, 54 3/4, 55; Scrisuri Urbane București cu 5% vechi 32 1/4.

ACȚIUNI

Banca Națională 5175, 5150; Banca Românească 580; Creditul Industrial 510; Astra Română 780; Creditul Minier 390, 395; Petrol Block 350, 355, 370; Mica 890; Letea 920, 925; S. R. D. 1250, 1240; 1235, 1230; S. T. B. 1125.

ȘTIRI MUNICIPALE

D. avocat Iliuț Teodor, avocat refugiat din Cernăuți, a fost transferat în administrația municipiului București, cu gradul de șef de birou cl. I, cu o retribuție de 8.000 lei lunar. D-sa a fost repartizat la direcția contenciosului.

★

D. Aurel T. Diaconescu, inspector special cl. II a fost delegat cu verificarea tuturor gestiunilor, în materie și bani, conform legii contabilității publice și a legii patrimoniului public.

★

D-nei Elena Dinculescu, detașată ca directoare a orfelinatului de fete Radu Vodă, i s'a fixat un salariu de lei 5.768 lunar, — începând dela 1 August 1940, — urmând a restitui orice diferență de salariu încasată în plus.

★

D. dr. Anastasescu Mihai, lăsat în disponibilitate pe data de 1 Decembrie a. c., a fost reintegrat, cu drepturile avute, în direcția medicală a municipiului București.

★

Pentru recepționarea materialului și alimentelor necesare cantinelor și operelor de binefacere, patronate de primăria Capitalei, a fost instituită următoarea comisiune de recepție: **D. George Kolman**, conducătorul direcției asistenții și ocrotirilor sociale; **Dumitru Popescu**, șef de serviciu la direcția administrativă; **Octav Cristescu**, conducătorul direcției economatului și **N. Prutu**, șef de birou la direcția economatului.

Comisiunea va putea recepționa materiale și furnituri de orice valoare.

★

D. Gh. Crețeanu, noul primar al comunei suburbane Pantelimon, a fost instalat Joi dimineață în funcțiunea ce i s'a încredințat.

D-sa a depus jurământul în fața d-lui Negulescu, primarul sectorului II Negru și a funcționarilor comunali.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noua conducere a Bursei din București

Comitetul Bursei de efecte, acțiuni și schimb din București a fost dizolvat.

Totodată s'a însărcinat cu conducerea Bursei, următoarea comisie interimară: d-nii prof. Dan Rădulescu, Alex. Săvulescu, Ion Conciu, Virgil Petrescu, Sever Dan, D. Stoika, Dumitru Gariholdi, Vasile Crețulescu.

Delegații Băncii Naționale și ministerului de finanțe urmează să fie desmenați ulterior.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Colțul ceferistului

Pentru Direcția Generală

Mai mulți absolvenți ai Școlii Inferioare Administrative înființată acum doi ani, ne roagă să ne facem ecoul doleanțelor lor și să supunem Direcției Generale, în vederea unei juste aprecieri și a unei echitabile rezolvări, situația lor — oarecum excepțională — creată cu ocazia numirilor în funcțiune.

Se știe că nevoia de modernizare a aparatului administrativ ceferist, a impus înființarea unei școli de pregătire și educare funcționărească. Prin urmare, tinerii cari au absolvit această școală administrativă, nu mai sunt puși în situația — confuză pentru ei, păgubitoare pentru calea ferată — de-a face ucenicia direct în birou.

Dificultățile se cunosc. Ei intră nepregătiți, viața de birou li se pare un haos, n'au nici cea mai elementară cunoștință de felul cum trebue rezolvat sau îndrumat un act. Câmpul lor de activitate este limitat, astfel că le trebuie ani îndelungați până să se lămurească deplin asupra lucrărilor și sistemului de organizare și coordonare administrativă.

Nu tot acelaș lucru se întâmplă cu absolvenții cursurilor de inițiere profesională. Din școală, ei intră în cadre deadreptul pregătiți. Cunoștințele asimilate în perioada de inițiere și, mai ales lunile de practică efectivă pe teren i-au familiarizat cu noulle metode de lucru și, ceiace este mai important pentru bunul mers al administrației, le-au dat imaginea precisă a misiunii lor prezente și viitoare.

Dar faptul care trebuie reținut, este că absolvenții școlilor administrative sunt supuși — în ce privește treapta de numire — aceluiaș regim la care sunt supuși neabsolvenții: III, XII, 4. In vreme ce primilor nu li se plătește nici salariul întreg ci doar o îndemnizație lunară de 1200 lei, și nici vechimea — în timpul lunilor de școală — nu li se socotește, cei din urmă, adică neabsolvenții, se bucură de toate avantajele legale, deși au la bază aceleași studii.

Credem, deci, că ar fi cazul să se revizuiască situația acestor absolvenți. Să li se dea o clasă în plus. Adică dela XII 4 să fie trecuți la XII 3.

Dându-li-se această satisfacție, calea ferată n'ar face sacrificii prea mari. Diferența dela o clasă la alta, în categoria XII, este de câteva sute de lei, iar numărul absolvenților este relativ mic: două sute.

Sau poate nici atât.

LIVIU BRATOLOVEANU

---

3 ani inchisoare nentru sabotaj economic

TIMIȘOARA, 6. — Zilele acestea au fost arestați la Timișoara, comerciantul Mihai Ilievici și Ludovic Basch, pentru crima de sabotaj economic. Ambii comercianți au fost prinși că au un mare depozit clandestin de alimente și pânză de cămăși.

Cu actele dresate au fost trimiși în judecata tribunalului. Judecându-se astăzi cauza lor, Mihai Ilievici a fost condamnat la 3 ani închisoare corecțională. Ludovic Basch la 3 ani și o lună. Soția lui Basch, fiind și ea amestecată, a fost condamnată la 3 luni închisoare corecțională.

Mărfurile găsite în magazin au fost confiscate în favoarea statului.

Cum se va face plata creanțelor vechi ale primăriei Capitalei

Primăria Municipiului București a hotărât, conform deciziunei primariale din 6 Noembrie a. c., să achite creanțele sale cu obligațiuni comunale, emisiunea internă de 4% de lei 200.000.000.

Obligațiunile se emit al pari și vor purta o dobândă de 4% anual, plătibilă în două rate semestriale, la 15 Aprilie și 15 Octombrie ale fiecărui an.

Amortizarea acestor obligațiuni se va face în 15 ani, prin trageri la sorți semestriale, la 15 Martie și 15 Septembrie ale fiecărui an.

Tragerile se vor face în serii de câte zece numere, pe valori, conform tabelului de amortisment al emisiunii. Se vor emite obligațiuni în valoare de lei 500, 1.000, 5.000 și 10.000.

Aceste obligațiuni vor fi primite prin lombardare de către Banca Națională, Cassa de Depuneri și Casse Națională de Economii și Cecuri. Vor fi primite de asemeni ca garanții sau cauțiuni la licitații, la lucrările statului, județelor și comunelor.

Obligațiunile vor fi primite **pe valoare nominală în plata impozitelor datorate Primăriei Municipiului din exerciții închise (rămășițe) în cota de 20% din debitul anual până la data de 31 Martie 1941, numai dela posesorii de obligațiuni cari le dețin dela Municipiu IN URMA LICHIDARII UNEI CREANȚE, IN CAZUL CAND SUNT IN ACELAȘ TIMP DEBITORI PERSONALI AI PRIMARIEI.**

Persoanele care au de încasat sume dela Primăria Municipiului București din lucrări efectuate, furnituri, exproprieri, etc., vor adresa cereri Direcției financiare din str. Batiștei No. 25, serviciul contabilității centrale, pentru verificarea creanțelor și achitarea lor cu obligațiuni comunale din emisiunea mai sus arătată.

Congresul general al Soc. Ortodoxe a Femeilor Române

Asistența. Serviciul religios. Cuvântarea d-nei Alexandrina Cantacuzino, președinta Societății

Astăzi dimineață la ora 9, 45 a avut loc festivitatea deschiderii congresului general anual al Societății ortodoxe a Femeilor Române, sub președinția d-nei Alexandrina Gr. Cantacuzino.

Din numeroasa asistență am remarcat prezența P. S. S. Gr. Leu, Episcop al Hușilor, P. S. S. Eugen Laiu, d-nele: Alexandrina Cantacuzino, Maria D. Soare, Adina Vules, Maria general Anastasiu, Venera comandor Danau, Aida Vrioni, Elena Lugojianu, Olga Teodoru, Oromulu și Carianopol-Craiova, Gherescu-Bacău, reprezentantele filialelor din provincie și numeroase doamne din societatea Capitalei.

Apoi d-nii: profesor Al. Otetelișanu, Gh. Tașcă, D. Caracostea, prof. Ion Savin, Ștefan Dragu, Jean Dumitrescu și Ionescu Dolj.

Lucrările congresului au început printr'un serviciu divin oficiat in Capela Internatului Ortodox din str. Principatele Unite 63.

Discursul d-nei Alexandrina Cantacuzino

Intâmpinată cu numeroase aplauze, d-na Alexandrina Cantacuzino, președinta generală a Societății ortodoxe Naționale a Femeilor Române, a rostit următorul discurs:

DOAMNELOR MAME,

După patrusprezece luni de sbucium unele atinse de grele încercări în viața noastră particulară, dar toate laolaltă cu sufletul întreg, ne întrunim spre a ne verifica munca, forța de activare, a ne deslușí bine năzuințele ceasului și cu lealitatea ce caracterizează oamenii întregi, a desprinde nevoile și imperativ ce ne incumbă atât față de familiile noastre cât și [illegible]

O societate ca a noastră, întemeiată pe [illegible] devotament către credință, țară și Tron, nu poate să nu-și pună toate problemele de conștiință [illegible]

Toată catastrofala desfășurare a evenimentelor, cu repeziciunea fulgerului, provine mai ales din lipsa totală de caracter, din grija prea mare a intereselor particulare și din indiferența pentru nevoile obștești. Nu ne-am iubit în adevăr țara. [illegible]

[illegible]

ZILE DE SBUCIUM PENTRU SOCIETATE

O singură mulțumire putem avea noi, cei strânși în familia Societății Ortodoxe, [illegible]

La ultima adunare generală din 10 și 11 Iunie 1939, am fost asaltați în plină ședință [illegible]

[illegible]

ducație ce am întreprins; nu poți forma pe alții dacă tu însuți nu ai pregătirea morală necesară pentru a te învinge pe tine însuți.

Viața comodă, cocoțarea repede în situațiuni fără pregătirea necesară, avere agonisită într'o noapte prin noroc sau șiretenie, toate aceste îndeletniciri ce au adus la prăbușirea de astăzi trebue să fie stigmatizate cum se cuvine și cu multă hărnicie și curaj să ne desbărăm deasemenea obiceiuri ce duc cum ați văzut la tragedii cumplite.

Dvs., Doamnelor Prezidente, de pe tot cuprinsul țării, aveți datoria fiecare în locul de activare, a fi străjer de conștiință, a vă ocupa în toate așezămintele Societății, grădini de copii, școli primare, licee, școli profesionale, în contactul dvs. cu toți concetățenii, a determina o nouă atmosferă: a strânge în jurul dvs. voințele de bine, a creia forță de rezistență morală indispensabilă în vremuri ca acestea.

Grădinile de copii, școlile, nu pot fi numai statice, nu ajunge să privegheați să fie cald, hrană la timp și bună îngrijire. Vi se cere ceva mai mult; conștiințele sunt sdruncinate, ideologiile se asaltează, ura încolțește în toate părțile, generațiile se ridică unele în contra altora, pământul în adevăr se cutremură; căutând a răsturna forțele spirituale ce totuși trebue să domine și să biruie.

Femeia trebue să fie eroică și bună

Suntem ortace ale spiritualității [illegible]

[illegible]

GRIJE DE SOCIETATE ȘI FILIALE

[illegible]

Vom aștepta încă până la 1 Ianuarie [illegible]

[illegible]

ACTIVITATEA DE VIITOR

Activitatea noastră se va desfășura [illegible]

[illegible]

Deschizând aceasta a 28-a Adunare Generală, vă rog să ne ridicăm câteva minute, ca omagiu pentru frații noștri din Ardeal, Basarabia și Bucovina, jertfiți pentru neamul lor in urgiile din Ungaria și Basarabia.

Lor le jurăm, că nu ne vom odihni până nu vom întregi România în hotarele ei firești.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Declar deschisă a 28 Adunare Generală a Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române.

RASPUNSUL FILIALELOR

După discursul d-nei președintă a urmat expunerea reprezentantelor filialelor [illegible]

La ora 1,30 desbaterile de dimineață fiind închise, întreaga asistență a participat la o gustare dată la Internatul ortodox.

După amiază la ora 3,30 desbaterile au fost redeschise, urmând ca la ora 9,15 să aibe loc un ceaiu de consfătuire la „Casa Femeii" din Splaiul Independenței 46.

PROGRAMUL DE MAINE

Mâine Duminică se va oficia un mare Te-Deum la Capela externatului ortodox „Zoe Râmniceanu" din Calea Moșilor 148.

La ora 2 jum. p. m. va avea loc ședința de deschidere a congresului în Sala festivă din Calea Moșilor 148, după care la ora 7 seara se va servi masa frățească.

ALEGEREA COMITETULUI CENTRAL

Comitetul central a fost ales din următoarele d-ne: Alexandrina Gr. Cantacuzino, președintă generală; Maria D. Soare, vice-președintă generală; Adina Vines, secretară generală; Maria El. Georgescu, casieră generală; d-nele Didina Mincu, Maria Gl. Anastasiu, Venera C-dor Darian, Maria Dr. Severeanu, Aida Vrioni, Elena Lugoșeanu, Olga Teodoru și S. S. Păr. Arhimandrit Iuliu Scriban, S. S. Păr. Econom D. Georgescu, S. S. Păr. Comana, prof. Al. Oteteleșeanu, Gh. Tașcă, D. Caracostea, Ioan Savin, Mircea Vulcănescu, Jean Dumitrescu, oInescu Dolj au fost aleși ca membri onorifici, iar cenzori d. profesor Ioana Răducanu și Constantin Mardaloescu.

Cum înțeleg englezii umanitarismul

(Continuare din pag. I-a)

Dar, printr'o ciudată coincidență, catolicii nu erau mari proprietari, deci nu întruneau condițiile necesare pentru obținerea rangului de M. P. Acest rang era rezervat imigraților saxoni. Astfel legea reprezentanței Irlandeze n'a putut fi pusă în aplicare.

In 1850, numărul populației Irlandeze s'a ridicat la aproape jumătatea numărului englezilor. Totuși au rămas fără reprezentanți în această țară îndrăgostită de ideile justiției și libertății. Să nu se uite că această epocă a coincis cu marile revoluții europene pentru drepturile individului, ale națiunilor și, dacă ne gândim la liberarea iobagilor, atunci ne gândim și la drepturile masselor.

Anii 1846 și 1847 a fost o eră când o problemă în aparență foarte foarte prozaică: recolta de cartofi din Irlanda, a luat proporții cu adevărat tragice. In urma unei boli de natură vegetală, recolta de cartofi a fost distrusă de o epidemie care a venit din insula Wight. 60 la sută din locuitorii Irlandei se hrăneau cu cartofi. Acum erau muritori de foame.

„Liberschimbiștii din parlamentul englez au vrut să se folosească de această ocazie pentru a se creia un precedent.

„Să se ridice taxele de import ale grâului și plusul de marfă astfel obținut să fie trimis pentru ajutorarea Irlandezilor".

Agricultorii englezi au protestat. Irlandezii însă mureau de foame.

Acest lucru li s'a întâmplat cetățenilor englezi minoritari, nu în evul mediu, ci în timpul marilor revoluții europene, și nu în Kurdistan ci cot la cot cu safeurile Băncii Angliei.

Totuș, să fim imparțiali. Ajutorul englez a sosit sub formă de împrumuturi acordate micilor proprietari irlandezi. Pentru a face față obligațiunilor la scadență, micii proprietari s'au ruinat. Au început emigrările în America, Africa de Sud, Australia, Noua Zeelandă.

Astfel, populația Irlandei a scăzut în câteva decenii dela 8 la 3 milioane, iar populația Angliei a crescut dela 16 la 40 milioane, în acelaș interval.

Rasa Irlandeză a luat însă un mare avânt în refugiu. Numărul lor s'a triplat, s'a quadruplat. Abilitatea și spiritul de afirmare de sine, a Angliei a sugerat opiniei publice americane acea supremă rezervă și neîncredere, cu care aceasta privește și azi activitatea politică și diplomatică, efuziile de umanitarism oportunist, ale Marei Britanii.

Să nu mai vorbim de sublimul, de strălucitul Sir Walter Raleigh. Idealul Angliei de acum 300 de ani, și al reginei Elisabeta. Să nu ne mai întrebăm de ce a fost numit guvernatorul orașului York.

Aceasta este o poveste și veche, și tristă. Să nu mai căutăm zăpada din anul trecut.

Nu avem decât să aruncăm o privire azi, la atitudinea engleză față de Irlanda. Irlanda, care a fost proclamată liberă, dar e invadată de armată. Irlandezii nici azi nu au obținut libertatea opiniei și a conștiinței.

Până una alta să ne uităm bine la domnii Englezi, pentru ca să le putem răspunde pe englezește dacă se amestecă din nou în treburile altora:

„Mind your business".

Olga Caba

Lupta pentru libertate

Adeziunea Slovaciei la pactul tripartit

ESS. — Adeziunea solemnă a Slovaciei la pactul tripartit, are o însemnătate deosebit de simbolică, deoarece de astă dată un mic popor viteaz, foarte greu lovit prin ordinea dela Versailles, aderă la noua ordine europeană. Ca o parte din fostul stat cu multe popoare, Cehoslovacia, Slovacia a dus ani de zile sub conducerea unor bărbați ca **Hlinka, Tiso** și **Tuka**, o luptă pentru dreptate și libertate, iar omul al cărui nume se află de câteva zile sub pactul tripartit, președintele consiliului de miniștri și ministru de externe, prof. dr. Tuka a petrecut nu mai puțin de opt ani între zidurile închisorilor lui Beneș, ceiace înseamnă pe timpul hegemoniei britanice dreptate și libertate.

Slovacii se străduesc de mulți ani și au reușit să ajungă prin mari sacrificii să se integreze foarte armonic în noua ordine a popoarelor tinere. Trebue să ne amintim că soldații slovaci au luptat cot la cot cu armata germană împotriva Poloniei, astfel că semnătura de sub pactul tripartit a fost pecetluită cu sângele slovacilor iubitori de libertate. Sub dictatura lui Beneș, lungul chin al Slovaciei, a dovedit, cât de puțin s'au sinchisit de o adevărată ordine, stăpânii de odinioară ai Europei. Sub conducerea părintelui Hlinka, mort între timp, slovacii au cerut mereu libertatea ce li se promisese, drepturile care li s'au stabilit la întemeierea Cehoslovaciei, prin acordurile dela Pitsburg, și despre care Beneș n'a vrut să țină seamă. La prăbușirea sistemului Beneș, slovacii care veneau din Statele Unite în patrie, aveau asupra lor documentul dela Pitsburg.

Deoarece Polonia spera să tragă foloase din descompunerea statului lui Beneș, ea a pregătit o primire pompoasă slovacilor americani, care intrau într'un port polonez, cu documentul Pitsburg în mână. Aceasta n'a împiedecat pe polonezi, ca îndată după destrămarea statului cehoslovac să smulgă și slovacilor o parte din țara lor.

Această nedreptate n'a fost tolerată și slovacii au luat armele în mână spre-și recăpăta drepturile alături de Germania. Cât de ridicole sunt oboselile unor oameni ca Beneș — care se bucură de un adăpost la Londra — și care vorbesc astăzi de un stat cehoslovac și de reconstituirea lui. Ani de zile poporul slovac sub conducerea lui Hlinka a luptat împotriva unui sistem european, care făcea deosebire veșnică între învingători și învinși, și care a aplicat sancțiunile prin Liga dela Geneva.

Colaborarea slovacă la sarcinile timpurilor noui este cu atât mai prețuită de Reichul german, cu cât el a găsit în poporul slovac un colaborator vrednic pentru o nouă ordine. Semnarea pactului tripartit de către Slovacia, este un răspuns categoric acelora, care nu vor încă să înțeleagă că în Europa a început o epocă nouă. In timp ce sub egida Angliei, Cehoslovacia trebuia să fie un fel de trambulină pentru lupta contra Germaniei, poporul slovac prieten este astăzi părtaș la opera de reconstituire începută în Europa sub conducerea marelui Reich german.

CAPITALA

Azi de dimineață a fost găsit mort la locuința sa din str. Eliseu 18, bătrânul Ghiță Constantin, în etate de 85 ani.

In stare de nebunie a fost găsită, alături de cadavru, bătrâna soție a mortului. Se fac cercetări spre a se stabili cauzele decesului.

*

D. Marin Ionescu, din str. V. Bănescu 35, încercând azi dimineață să aprindă o lampă de petrol, și-a aprins și hainele. Soția sa vrând să-i dea ajutor a fost cuprinsă de flacări.

Cu ambulanța Salvării amândoi au fost transportați la spitalul Brâncovenesc, cu grave arsuri pe corp.

*

Femeia Stela Petrescu, din str. Pecheneaga 6 a încercat să se sinucidă azi dimineață bând o cantitate de sodă caustică. In stare extrem de gravă a fost transportată la spitalul Brâncovenesc unde a primit ajutoarele necesare.

Din cercetările făcute, rezultă că femeia a încercat să-și curme viața în urma unor certuri îndelungate, avute cu concubinul său.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Noul consiliu de administrație al Casei de ajutor și pensiuni, a lucrătorilor Primăriei Capitalei

Pe data de 7 Noembrie a. c. a fost dizolvat consiliul de administrație al Casei de ajutor și pensii a muncitorilor primăriei municipiului București.

Pe acelaș dată a fost numit un nou consiliu, compus din d-nii: **V. Mallat**, ajutor de primar, președinte; ing. V. Măciucescu, director al direcției controlul lucrărilor tehnice; Al. Costache, director financiar; dr. Ion Prodan, medic comunal; membri, iar ca membri reprezentanți ai lucrătorilor, membri ai Casei, lucrătorii: Vâlcu Dumitru, dela serv. canale; Lăzărescu Gh., C. C. P.; Aburdu Ion, serv. abonamente și Niss Gh. dela serv. tracțiune mecanică.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Prăznuirea Sfintei Filofteia

Ziua sfintei Filofteia, ale cărei moaște se află la sf. mânăstire Curtea de Argeș, a fost prăznuită azi la Sf. Patriarhie, printr'o slujbă religioasă, oficiată de soborul patriarhiei, în frunte cu P. S. arhiereul Emilian Târgovișteanul.

Se știe că la biserica „Dobroteasa" din Capitală, se află icoana făcătoare de minuni a sfintei Filofteia.

La serviciul divin dela sf. patriarhie, a luat parte un mare număr de credincioși.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Trei foști vânzători își pradă stăpânul

Schimbând lacătul dela ușa unui depozit au putut sustrage nestingheriți mari cantități de mărfuri

D. Cristache Rădulescu, comerciant, domiciliat în strada Carol la nr. 86, a depus o reclamație la comisariatul circumscripției a 12-a polițienească, prin care se plânge că în intervalul de timp dela 18 Noembrie până la 5 Decembrie a. c. i-au fost sustrase din depozitul său de mărfuri, pe care-l are în strada Labirint la Nr. 5, un număr de 17 lăzi cu ceai în greutate totală la aproximativ 750 kgr.

CUM AU OPERAT HOȚII

Pentru a-și asigura reușita loviturii și a scăpa observațiilor și controlului, hoții au înlocuit din vreme lacătul dela ușa depozitului cu un altul, dela care aveau și ei o cheie. Odată operația făcută, se prezentau în fiecare seară și ridicau o ladă, două, pe care a doua zi o plasau pe unde puteau. Sustragerea de mărfuri ar fi continuat neobservată, dacă hoții n'ar fi luat, de fiecare dată, acelaș fel de marfă.

Negustorului, părându-i-se suspectă micșorarea cantității de ceai, pe care știa că o are, a verificat ridicările și a constatat lipsa celor 17 lăzi. Controlând apoi ușa, și-a dat imediat seama că lacătul dela ușă nu-i cel pe care îl pusese el.

BANUIȚII

Luându-și măsurile de precauție, s'a adresat imediat poliției arătând totodată pe cine bănue ca autori ai furtului.

Persoanele indicate în reclamația înaintată sunt foști săi funcționari și anume: Dumitru Voicu din comuna Herăstrău, județul Ilfov, Marin Sgaeea din comuna Dărăști, județul Ilfov și Ioan Mitrescu, din comuna Dichiseni, județul Ialomița, pe care i-a mai prins, în mai multe rânduri furând mărfuri din magazin.

Ce vrea socialismul german?

In sânul comunității poporului german nu există spirit de clasă

ESS. — De multe ori și în special în străinătate s'a pus întrebarea, prin ce se deosebește socialismul predicat și înfăptuit de național-socialism de celelalte principii socialiste. Pentru cei care sunt puțin familiarizați cu ideia național-socialistă este foarte greu să-și facă dela început o ideie clară. Aceasta în parte, pentrucă până acum aproape totdeauna când vorbeam de socialism, ne gândeam la marxism, în timp ce ideia național-socialistă despre socialism este diametral opusă aceleia a marxismului.

Inainte de toate, național-socialismul este cu desăvârșire străin de ideia luptei de clasă, care este la temelia marxismului. Pentru național-socialism nu există în sânul comunității poporului nici o clasă și deci nici o „clasă muncitorească". Etica muncii germane afirmă, că fiecare membru al poporului poate ajunge la desăvârșire prin acțiune și deci prin muncă. Fiecare membru al poporului trebue să fie deci și un muncitor. In concepția național-socialistă, munca nu este sortită unei singure clase, ci ea este o binecuvântare, un dar, la care fiecare membru al poporului are un drept. Acest drept presupune însă și o datorie. Și din dreptul la muncă, decurge datoria la muncă. Când un individ crede să se poate eschiva dela acest drept, comunitatea îl obligă să aducă prin munca lui o contribuție societății.

Asigurările de bătrânețe

Această înșiruire de idei ar părea curioasă, aceluia care ar veni cu un alt ideal de viață. Ea devine însă de înțeles, dacă privim de aproape temeliile viitoarelor asigurări de bătrânețe, pe care le-a anunțat în ultimele săptămâni prin presă și prin cuvântări d. dr. Robert Ley, conducătorul Frontului german al muncii. Această asigurare generală de bătrânețe pentru fiecare cetățean muncitor, este prevăzută la punctul 15 din programul partidului național-socialist și pregătirile pentru transformarea ei în fapt, sunt în curs de mulți ani. Institutul de științe muncitorești al Frontului german al muncii a fost însărcinat în special să studieze problemele acestei asigurări de bătrânețe și să facă lucrările pregătitoare necesare. Intr'o publicație cu această temă Institutul arată că statul național-socialist nu este un sindicat, ci o asociație camaraderească a tuturor cetățenilor.

„Rostul unui sindicat" — se precizează acolo — „stă în muncă și răsplată; de o parte contribuția — de cealaltă parte contravaloarea materială sau ideală. Asociația camaraderească însă are în vedere camaraderia. Ea nu ia neapărat în seamă contribuția și ceiace primește în schimb; ea vrea să asigure în cel mai înalt grad forța de rezistență a comunității. Mutat pe tărâmul organizației asigurărilor sociale, acest principiu înseamnă, că fiecare trebue să-și facă o datorie de onoare din a munci cât mai mult posibil, pentru asociația camaraderească. Bine înțeles, că fiecare are dreptul să nu i se ceară mai multă muncă decât este în rostul acestei asociații camaraderești. Cu alte cuvinte fiecare are dreptul să aprecieze munca pe care o depun ceilalți membri ai acestei asociații camaraderești, el nu poate însă pretinde ca această muncă a comunității să corespundă în toate cazurile sforțărilor sale proprii. Statul național socialist nu acceptă teoria contractului social, după cum politica socială național-socialistă nu se întemeiază pe matematica societăților de asigurare patriculare. Acesta nu înseamnă că principiile asigurărilor sociale n'au fost întemeiate pe datorii și drepturi clar delimitate. Intr'o comunitate socialistă, constituția național-socialistă, ține seamă de faptul că „numărul acelora care trebue să părăsească ogorul muncii creatoare, rămâne mic și că cetățenii care după ce și-au îndeplinit conștiincios datoriile către poporul lor pe ogorul muncii, trebue să se retragă din cauză de boală, de invaliditate sau de vârstă, nu trebue să fie reduși la ajutoare cerșite. Un muncitor care a servit poporul său trebue să fie salvat din nevoie, întocmai ca un soldat în caz de boală, invaliditate sau vârstă". Institutul de științe muncitorești al Frontului german al muncii, formulează foarte clar menirea politicii sociale, în felul următor: ea trebue să cristalizeze structura socială a poporului, astfel ca acest popor să poată depăși toate obstacolele cu cât mai reduse frecțiuni. Cu alte cuvinte politica socială trebue să aibe grijă, ca ca forțele intelectuale, sufletești și materiale să asigure poporului un maxim de randament. „Nu interesează grija pentru soarta individului izolat, ci grija pentru soarta comunității poporului, care se compune din indivizi izolați".

Datoria muncii și dreptul la asigurare

La baza asigurării generale de bătrânețe stă deci principiul, că datoriei muncii îi corespunde dreptul la o asigurare atunci când forța de muncă slăbește.

Va fi asigurat acela, care își va fi făcut datoria de cetățean al Marelui Reich german, indiferent în ce loc și în ce situație socială și-ar fi servit poporul. Comunitatea poporului își va socoti datoria îndeplinită, când nevoile de viață ale fiecărui bătrân vor fi asigurate. Prin această operă de asigurare nu se creiază o uriașă categorie de rentieri ai statului. Ea asigură temelia existenței, și nimic mai mult. Adaptarea la diferitele condiții ale vieții de toate zilele, rămâne la discreția sforțărilor individului.

Găsirea mijloacelor pentru asigurare, nu mai privește deci pe asigurat ci comunitatea în întregimea ei. Fecare după puterile sale, în cadrul sistemului general de impunere va contribui la crearea acestor mijloace, după cum fiecare va avea drept la asigurare după nevoile sale.

Ideia asigurărilor capătă deci o nouă bază revoluționară. Indată ce va intra în funcțiune această organizare de bătrânețe, individul nu va mai primi suma pe care a plătit-o prin contribuțiile sale anterioare, ci atâta cât va avea nevoe, ca să-și asigure existența.

pe care a plătit-o prin contribuțiile sale anterioare, ci atâta cât va avea nevoie, ca să-și asigure existența.

Faptul că asigurarea mijloacelor pentru noua asigurare de bătrânețe germană se va face în cadrul general al impunerilor, arată că procurarea acestor mijloace nu se va lovi de greutăți importante. Nu este vorba aci de o problemă tehnică a asigurărilor ci de o problemă de înfăptuiri socialiste. Dacă nicăeri nu s'a putut îndeplini până acum o atât de măreață operă de asigurări, aceasta n'a fost din cauza greutăților tehnice, ci pentrucă nicăeri până acum nu s'au pus în aplicare idei socialiste pentru înfăptuirea unei asemenea opere.

Numai un popor care sporește își poate permite o asemenea asigurare de bătrânețe. In timp ce popoarele ce reprezintă „democrația apuseană", fac parte dintre popoarele care dispar și nu se pot gândi la o asemenea asigurare de bătrânețe. La ei fiecare are la bătrânețe atât cât a plătit el singur asigurărilor sociale. Deoarece poporul german este convins de creșterea populației, el își poate permite această asigurare de bătrânețe în adevăr socialistă.

Un lucru este hotăritor pentru realizarea acestei opere. Pensiile pentru bătrâni și invalizi vor fi reținute din salariile în curs ale celor cari muncesc. Ele vor fi asigurate numai atunci, când cetățenii cari sa'u retras din câmpul muncii, sunt mai puțin numeroși, decât generația muncitoare.

Numai un popor care sporește își poate permite o asemenea asigurare de bătrânețe, în timp ce popoarele ce reprezintă „democrația apuseană", fac parte dintre popoarele care dispar și nu se pot gândi la o asemenea asigurare de bătrânețe. La ei fiecare are la bătrânețe atât cât a plătit el singur asigurările sociale. Deoarece poporul german este convins de creșterea populației, el își poate permite această asigurare de bătrânețe în adevăr socialistă

ULTIMA ORA

De 14 zile nici-o alarmă aeriană n'a mai fost dată în Capitala Reichului

— Prin telefon dela corespondentul nostru permanent din Berlin —

Toată lumea ştie că Berlinul este în momentul de faţă, centrul artistic al lumii.

Nicăeri nu sunt spectacole mai somptuarii şi mai desăvârşite.

Puţină lume şi-a dat însă seama că berlinezii mai aveau o sursă de petrecere în acest domeniu: Jocurile pirotehnice ale englezilor, deasupra mărcei Brandenburg.

Intre 22 Noembrie şi 5 Decembrie însă, adică în două săptămâni întregi, la Berlin nu s'a mai sunat alarma anti-aeriană, decât... odată şi jumătate.

Şi chiar atunci nu s'au auzit decât sirenele şi câteva împuşcături îndepărtate probabil ale primului cordon de baterii care apără capitala Reichului.

Restaurantele, cinematografele şi mai ales sălile de spectacol sunt arhi-pline.

Vizitele în familii se prelungesc până noaptea târziu.

Deşi ploioase şi pline de pâclă, nopţile nu sunt încă deprimante.

Departe de asta, e chiar amuzant să vezi miile de lămpi de buzunar ale pietonilor, scăpărând în noapte şi reflectându-şi lumina albastră pe luciul neted al asfaltului.

Lumea berlineză se deprinsese de mult cu sosirea escadrilelor engleze şi începuse să le aştepte ca pe trupele teatrale celebre în turneu: pe peron.

Spectacolul a fost de câteva ori magnific. Săbiile de lumină ale tunurilor anti-aeriene ţâşneau pe cerul întunecat, întovărăşite de bubuitul grav al tunurilor şi de pocnetul înfuriat al mitralierelor, totul învăluit în zăngănitul armelor, al avioanelor şi de misterul nopţii.

Deliciu pentru ochi şi urechi.

Englezii nu s'au mai produs însă de 14 zile.

Pauza devine prea lungă.

Berlinul e nerăbdător.

Berlinul e sceptic.

Berlinul e jignit.

Numai vor englezii să joace în oraşul lor?

Populaţia Berlinului curagioasă, plină de prezenţă de spirit şi dornică de feerie, ca toate populaţiile din marile centre urbane ale trecutului istoric — Bizanţul, Roma, sau Parisul — e deziluzionată de „Royal Air Force", care-i preferă mici localităţi din preajma Mării Nordului, pe cari le deranjează inutil în preparativele pentru ajunul Crăciunului, cea mai autentică sărbătoare germană, — sărbătoarea bradului verde.

D-nii Iuliu Maniu şi Vaida Voevod desmint ştirile lansate de Radio Budapesta

Ştirile lansate de radio Budapesta prin care se afirmă că d-nii Iuliu Maniu şi Vaida Voevod ar fi cerut — prin intermediul d-lui Iuliu Haţiegan — să treacă în Ardealul cedat sunt pure născociri. D-nii Iuliu Maniu şi Vaida Voevod n'au formulat vreodată astfel de cereri, domniile lor rămânând în Ţara Românească.

A fost semnat pactul de comerţ şi navigaţie între U.R.S.S. şi Slovacia

TASS anunţă că la 6 Decembrie a fost semnat la Moscova un tratat de comerţ şi de navigaţie şi un acord asupra schimburilor comerciale şi a plăţilor între URSS şi Slovacia.

Tratatul prevede aplicarea reciprocă a clauzei naţiunei celei mai favorizate şi reglementează statutul juridic al reprezentanţei comerciale a URSS în Slovacia.

Slovacia va exporta în URSS cabluri, motoare electrice, tuburi de oţel şi alte produse industriale, iar URSS va exporta în Slovacia bumbac, cereale, fosfaţi, etc.

Cifra globală a schimburilor pentru primul an a fost fixată la 4,8 milioane dolari americani.

Din partea URSS tratatul şi acordul au fost semnate de d. Mikoyan, comisar al poporului pentru comerţul exterior, iar din partea Slovaciei de d. Ogoag, preşedintele delegaţiei comerciale slovace.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Primul ambasador japonez pe lângă guvernul din Nanking

TOKIO, 7 (Rador). — Împăratul a numit, Sâmbătă, pe d. Kumataro Hondas ca cel dintâi ambasador japonez pe lângă guvernul din Nanking, recunoscut de curând de Tokio.

Enigma Rusiei

BERLIN 7. — Bine citit articolul din „Deutsche Allgemeine Zeitung", de azi al d-lui Kurt Reis asupra marilor probleme politice din bazinul Dunărean poate ajuta şi poporul românesc să descifreze rolul pe care-l are Uniunea Sovietică în istoria actuală a Europei.

D. Reis spune că Europa centrală, Italia şi Balcanii, formând o unitate geopolitică, e natural ca orice zguduire produsă în una din părţi să se resimtă în mod natural pe toată întinderea.

Imperativul politic într'o asemenea formaţiune va fi deci următorul: vecinătatea aduce după sine responsabilitatea.

Puterile vestice au căutat însă întotdeauna să provoace revoluţiuni între statele Balcanice pentru a le putea aţâţa împotriva marilor puteri vecine sau pentru a împiedica Balcanii ca totalitate să colaboreze cu acestea.

Infrângerea Franţei şi izgonirea Angliei de pe continent a pus capăt acestei politici contra firii.

Propaganda engleză încearcă însă să convingă lumea că Marea Britanie mai are încă o speranţă: Sovietele. Se înşeală însă.

Londra ar trebui să-şi dea seama că fără să mai punem la socoteală perfectul acord Ruso-German, Rusia nu doreşte prezenţa unor poziţii engleze în vecinătatea ei directă sau indirectă. Rusia nu a uitat cât a suferit şi cât a trebuit să lupte împotriva cleştelui englez nu numai în Asia centrală sau ţinuturile Baltice, ci şi contra repetatei încercări englezeşti de a face presiuni asupra Rusiei în direcţia Sud-Vestului Balcanilor şi Mărei Negre. Ultima încercare de acest fel a fost cea militară din 1919 la care a colaborat şi Churchill, când Anglo-Francezii au întreprins o cruciadă împotriva proaspătului regim sovietic.

Atunci au fost confiscate depozitele de produse agricole şi materii prime, vasele comerciale ruseşti în Marea Neagră. S'au văzut mâini lacome întinzându-se spre petrolul din Bacu şi Batum precum şi alte acte ale Englezilor.

Rusia nu a uitat aceste lucruri, şi deci Anglia nu este în posesia formulei care poate face să vorbească Sfinxul Rusesc.

Cronica externă

„Times" despre... „Degradarea României"

Urmăresc regulat infama propagandă antiromânească pe care, şi în limba română, o face postul de radio dela Londra. In fiecare seară, la orele unsprezece fără douăzeci, o voce al cărui accent ne aminteşte româneasca vorbită în Bucureşti pe Calea Văcăreşti, anunţă: „Aici radio Londra. Transmitem serviciul de ştiri în limba română". Urmează douăzeci de minute de minciuni, de intrigi şi de insulte grosolane la adresa României. Intr'un serviciu informativ creat special pentru ascultătorii români, se vorbeşte despre ţara românească cu ura, cu dispreţul sau cu compătimirea cu care ne obicinuise numai vrăjmăşia, şovinismul şi îngâmfarea maghiară a poporului dela Budapesta. Pentruce? Care este explicaţia cumplitei agresivităţi pe care marele imperiu britanic o dovedeşte faţă de mica şi îndepărtata Românie, a cărei poziţie şi atitudine actuale nu pot modifica în nici-un sens calea sumbră a destinului pe care singură şi-a ales'o marea naţiune engleză? Am aflat Joi seara, când Radio Londra ne-a făcut cunoscut cuprinsul unui articol intitulat „Degradarea României" şi apărut, în acelaş zi, în „Times".

In articolul cu pricina, oficiosul guvernului englez arată „îngrozitoarea situaţie în care se găsesc evreii din România", protestează împotriva exproprierii de către Statul român a proprietăţilor rurale evreeşti şi între alte „atrocităţi", pe care lupii de români le-au comis împotriva mieilor de evrei, descrie una menită desigur nu să impresioneze poporul englez, care în definitiv a început să se plictisească, ci să răscolească din adâncuri instinctul sentimentului de umanitate al războinicilor negustori americani. Este vorba de „niste legionari" cari, după ce-au înhămat la o căruţă încărcată un rabin, au forţat pe fiul rabinului să-şi bată tatăl cu biciul, pentru a-l îndemna astfel să tragă în hamuri.

Merită această minciună tipic iudaică oboseala unei cercetări, a unei dezminţiri? Popoarele Europei sunt astăzi desrobite de tirania iudaică, iar celelalte popoare ale lumii vor arunca şi ele în curând lanţurile. Popoarele Europei ştiu că drama acestui nou războiu este aproape în întregime opera maşinaţiunilor criminale ale lui Israel, rezultatul campaniei de minciuni, de aţâţări şi de ură dusă ani de zile de presa iudaică mondială. Obosită, plictisită, desgustată, în sufletul omenirei mila pentru evrei nu va mai găsi loc.

Dar articolul din „Times" ne interesează din alt punct de vedere. El ne dovedeşte cât de strâns e legată Anglia soarta de aceia a lui Israel în lume. Odată mai mult, ni se oferă prilejul de a reflecta asupra groaznicei situaţii în care s'ar găsi omenirea dacă, prin absurd, Anglia ar ieşi victorioasă din acest războiu. Odată mai mult, înţelegem ce supremă importanţă are acest războiu, care trebuie să elibereze definitiv omenirea de blestemul iudaic.

Cât despre sentimentele umanitare ale perfidiei britanice, amintim numai un lucru: Oridecâte ori s'a spart un geam la o prăvălie evreească dintr'un oraş românesc, presa engleză, făcând cu ea tot presei iudeo-democratice mondiale, a tresărit înfiorată, amintind de umanitate. Dar când în România, la ordinile unui dement, în vinele căruia, dacă nu se găsea nici-un strop de sânge românesc, în schimb curgea foarte mult sânge englezesc, mii de tineri, fruntaşi ai unei generaţii, au fost ucişi şi expuşi în pieţele publice, numai pentru vina de a-şi fi iubit Patria şi de a fi vrut s'o scape de nenorocirea evreească, presa britanică umanitară n'a publicat nici-un rând de protest, dimpotrivă.

Iată pentruce România nouă, România legionară nu poate decât să deteste naţiunea de piraţi a cărei putere şi glorie s'a hrănit, dealungul secolelor, din nefericirea celorlalte popoare.

PETRE MIHAIL

Mari nemulţumiri şi în rândurile ofiţerilor din marina engleză

Se cere înlocuirea actualilor conducători dovediţi nepricepuţi în arta războiului

NEW-YORK, 7 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Corespondentul din Londra al lui UNITED PRESS anunţă că anumite simptome arată că, în curând, se vor face schimbări importante în comandamentul suprem al flotei britanice.

Lupta navală dată de curând între un crucişător auxiliar german şi unul britanic în Atlantic a ridicat din nou problema dificultăţilor pe care le creiază Angliei acţiunea maritimă a Reichului.

Tot mai multe voci se ridică cari cer înlocuirea lui sir Dudley Pound printr'un ofiţer mai tânăr şi energic.

Corespondentul se referă şi la ziarul NEWS CHRONICLE, care afirmă că mai mulţi ofiţeri de marină capabili critică mijloacele neschimbate, învechite şi greşite, cu care se combate primejdia pe mare.

Numeroşi ofiţeri socot că a sosit momentul ca sir Dudley Pound să se retragă. Corespondentul lui UNITED PRESS afirmă că şi unii parlamentari sunt de aceeaşi părere.

In Anglia a început să bântuie boalele contagioase

NEW-YORK, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ministerul britanic al sănătăţii publice a comunicat date relative la bolile contagioase ce s'au ivit în rândurile populaţiei engleze, — anunţă ziarele americane, după ştiri primite din Londra.

Comunicarea ministerului sănătăţii publice nu cuprinde indicaţii precise asupra datei când bolile contagioase şi-au făcut apariţia. Se arată însă că la Londra au fost 7 cazuri mortale de paralizie infantilă şi 6 cazuri mortale de febră tifoidă.

xoxoxoxo★oxoxoxox

O grotă cu picturi de acum 30.000 ani

NIMES, 7 (Rador). — In satul Sainte Anastasie a fost descoperită o cavernă ai cărei pereţi sunt acoperiţi cu picturi preistorice, negre şi roşii, reprezentând elefanţi, hipopotami, şerpi şi păianjeni gigantici.

Arheologii cred că aceste picturi au o vechime de vre-o 30.000 de ani.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Un nou spor de impozite în Anglia

NEW-YORK, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Camera Comunelor a hotărât Vineri, după cum rezultă din declaraţia d-lui Isley, ministrul finanţelor, care a fost comunicată dela Ottawa, să se sporească impozitele pe automobile, aparate de radio, gramofoane, aparate electrice şi aparate fotografice.

Noul spor de impozite intră în vigoare pe ziua de 9 Decembrie.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Valul de frig din Jugoslavia a slăbit

BELGRAD, 6 (Rador). — Valul de frig ce se lăsase asupra Jugoslaviei, a slăbit.

Circulaţia pe şosele a putut fi reluată în Serbia de sud şi, în parte, şi în Bosnia.

ULTIME INFORMAŢII

• Duminică la ora 10 dimineaţa se va deschide bazarul familiei „Biruinţa" din organizaţia doamnelor legionare sub patronajul d-nei Elena Codreanu în folosul cuibuşoarelor de zi în cadrul „Ajutorului legionar".

★

Toţi legionarii din familia „Ideia Românească" sunt chemaţi la şedinţa de familie, Duminică 8 Decembrie a. c. orele 10 dimineaţa, în str. 11 Februarie Nr. 21, la locuinţa camaradului Zăgănescu.

• D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, însoţit de d. director de cabinet Lascăr Popescu, a plecat ieri după amiază, în inspecţie, în Oltenia.

Marţi 10 Decembrie 1940 are loc sărbătorirea zilei studenţimei.

Festivitatea va avea loc la „Casa Studenţilor" din calea Plevnei 61 bis, în sala mare.

Inceptul la ora 11 fix.

Ţinuta: uniformă sau costum de stradă.

★

Toate publicaţiile legionare hotărîte ca atare de către comandanţi, cotidiane şi periodice, vor trimite urgent pe adresa: conducerea, doctrina, propaganda, presa legionară în str. Romei 54 parter următoarele date:

1. Titlul publicaţiei.

2. Numele directorului şi secretarului de redacţie.

3. Adresa.

Trăiască legiunea şi Căpitanul!

7 Decembrie 1940.

HORIA COSMOVICI

Mihail Spulbereanu autorul furtului de 6 milioane din Capitala a fost arestat azi dimineaţa la Ploeşti

După cercetări îndelungate individul Mihail Spulbereanu, autorul marelui furt de circa 6 milioane lei, — în bani şi bijuterii — comis în dauna d-nei Alice Erhardt, din Capitală, a fost dibuit şi arestat.

Hoţul, care spera să dispară fără urme cu prada bogată ce-şi însuşise se refugiase la Ploeşti. Acolo, locuia provizoriu, în str. Adunaţi Nr. 15, unde pe baza semnalmentelor publicate a fost aflat şi prins de poliţia locală. Meritul arestărilor revine comisarilor Al. Ştefănescu şi Ştefan Gheorghe.

Asupra lui Mihail Spulbereanu, nu s'a găsit în momentul arestării nici una din bijuteriile furate.

Hoţul urmează a fi adus în Capitală, pentru continuarea cercetărilor, şi pentru a se stabili unde a dosit bijuteriile şi banii furaţi.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Târgul de mostre din Belgrad

BELGRAD. — Târgul internaţional de mostre din Belgrad — la care se va adăuga şi un salon automobilistic — va avea loc între 10 şi 20 Mai 1941.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Un automobil militar s'a ciocnit cu un autobuz

NEW-York, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

In apropiere de Lancaster (California) s'au ciocnit un automobil militar cu un autobus în care se aflau mai mulţi copii de şcoală.

Au fost omorâţi trei soldaţi. Alţi trei soldaţi şi 13 copii au fost răniţi.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Turcia a emis un nou împrumut

ROMA, 6. — După cum se anunţă din Ankara, guvernul turc a emis un nou împrumut în valoare de 50 milioane lire otomane.

Regina Wilhelmina şi Principele Bernhardt părăsesc Anglia

NEW-YORK 7. (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB anunţă:

Aci se aşteaptă sosirea, în curând, a Reginei Olandei şi a Principelui Bernhardt, care doresc să părăsească Anglia şi să plece în America din cauza războiului aerian.

Eficacitatea bombardamentelor aeriene tinde să transforme Anglia într'un morman de ruine

BERLIN, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei STEFANI anunţă:

LOKAL ANZEIGER publică declaraţiile făcute ziarului VREME, de un renumit pilot iugoslav, cu privire la eficacitatea şi consecinţele bombardamentelor aeriene împotriva Angliei.

Pilotul iugoslav crede că nu există decât două alternative: sau Anglia va reuşi să găsească în mod rapid mijlocul să limiteze efectelor dezastruoase ale bombardamentelor germane, sau ea va trebui să se resemneze de a vedea propriul său teritoriu transformat încetul cu încetul, însă în mod sigur, într'un morman de ruine.

Ţinându-se seamă, pe de o parte de pierderile foarte mici suferite până acum de Germania, iar pe de altă parte de marile sale rezerve, este uşor de înţeles că nu Germania este aceea care va părăsi partida.

xoxoxoxo★oxoxoxox

Vaporul englez „Palmella" s'a scufundat

NEW YORK, 7. (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Posturile de radiodifuziune au comunicat că vaporul britanic „Palmella", cu o deplasare de 1568 tone, din serviciul poştal, s'a scufundat în noaptea de Joi spre Vineri la 120 mile spre vest de coasta portugheză.

IN FAŢA DEZASTRULUI, Anglia cere încetarea războiului aerian

Ce n'au înţeles la timp, partizanii d-lui Churchill

BERLIN, 7 (Rador). — „Berliner Boersen Zeitung" scrie că prin cuvântarea mareşalului aerului britanic Joubert, care s'a declarat dintr'odată în favoarea desfiinţării bombardărilor aeriene, d. Churchill urmăreşte să obţină ca lumea să uite cum s'a ajuns la atacurile de represalii împotriva Angliei.

Ziarul arată că a trecut vremea când propaganda britanică putea convinge lumea de orice voia.

Ziarul atrage apoi atenţia asupra următoarelor fapte:

1) La începutul războiului Fuehrerul a declarat că a ordonat aviaţiei să nu atace decât obiective militare. In acelaş timp, a dat şi un avertisment împotriva folosirii altor metode.

2) In urma apelului preşedintelui Roosevelt din 1 Septembrie 1939, nu numai Germania, ci şi Franţa şi Anglia s'au obligat a nu bombarda obiective civile.

3) Spre deosebire de Germania, care a observat strict acest principiu, agitaţia britanică a cerut încă din primăvara acestui an războiul total împotriva populaţiei civile germane. L-au cerut nu numai ziarele, ci şi d. Duff Cooper într'o declaraţie făcută la 28 Aprilie.

4) După 10 Mai, aviaţia militară engleză a început cu bombardarea obiectivelor nemilitare în Germania. Ea nu s'a oprit nici după ultimul avertisment dat de Fuehrer, la 6 Septembrie 1940.

5) Numai după aceasta aviaţia germană a trecut în sfârşit la represalii într'adevăr temeinice.

Ca încheere, ziarul arată că englezii cari au fost înfrânţi în lupta aeriană, ar vrea acum să desfiinţeze războiul aerian. Lipsă de scrupule, când te simţi superior şi slăbiciune când pierzi aceasta este „fair play" pentru englezi.